ΔΙΑΒΑΣΕ
ΔΙΑΔΟΣΕ
ΔΙΑΤΗΡΗΣΕ
«ΤΟ ΛΕΒΙΔΙ»

ΤΟ ΛΕΒΙΔΙ

χθες σημερα αυριο

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΦΙΛΟΤΕΧΝΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Χρόνος 1ος
Μάρτης—
Απρίλης 1983
Φύλλο 1

Το φύλλο τούτο
αφιερώνεται
στους Ξενιτεμένους
Λεβιδιώτες

ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΜΑΣ

Εδώ σε τούτη την άγονη αλλά όμορφη και περήφανη γωνιά της πατρίδας μας η ζωή κυλάει αργά και ήρεμα ακολουθώντας από κοντά με βήμα σταθερό τη ζωή της υπόλοιπης Ελληνικής επαρχίας. Οι περισσότεροι νέοι έχουν φύγει ανάζητώντας καλύτερη ζωή, δουλειά, άνετη και σωστή διαβίωση και οτιδήποτε άλλο δε μπόρεσε να τους προσφέρει τούτος ο τόπος. Οσοι μείναμε να δουλέψουμε και να ζήσουμε στον τόπο μας προσπαθούμε να συγκρατήσουμε το χωριό μας από την ερήμωση και το μαρασμό και να το ανεβάσουμε βιοτικά και πολιτιστικά. Πιστεύουμε ότι σε μας κύρια πέφτει το βάρος αυτής της προσπάθειας και μέσα στα πλαίσια αυτά αποφασίσαμε πριν πέντε χρόνια να ιδρύσουμε το ΦΙΛΟΤΕΧΝΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΛΕΒΙΔΙΟΥ.

Οι δραστηριότητες του Συλλόγου είναι λίγο πολύ γνωστές & τα αποτελέσματα αυτής της προσπάθειας ίσως θα μπορούσαν να χαρακτηρισθούν, θετικά σαν πρώτα βήματα. Με τη βοήθεια της Δημοτικής αρχής και τη συμπαράσταση πολλών συμπατριωτών καρποφόρησαν πολλές προσπάθειες και άρχισε κάτι το καινούριο στο χωριό μας.

Συνεχίζοντας αυτή την προσπάθεια το Δ.Σ. κατέληξε στην απόφαση για την έκδοση αυτού του εντύπου. Ηταν μια παλιά σκέψη και φιλοδοξία των νέων που έχουν μείνει στο Λεβίδι.

Πρόκειται για μια φιλοδοξία που περιέχει μέσα της την αγάπη μας για το χωριό που γεννηθήκαμε, μεγαλώσαμε και ζούμε.

Ο σκοπός της έκδοσης δεν είναι να προπαγανδίσει ιδεολογίες ή διάφορες θεωρίες πολιτικού περιεχομένου διότι η εφημερίδα θα ανήκει στο Σύλλογο και ο Σύλλογος σε όλους τους Λεβιδιώτες, αλλά να αποτελέσει το μέσο επικοινωνίας όλων των συμπατριωτών μας, όπου και αν βρίσκονται.

Φιλοδοξούμε να αποτελέσει τούτη η έκδοση τη βάση συγκέντρωσης όλου του Λαογραφικού υλικού του χωριού μας ώστε να δημιουργηθεί αργότερα ένα βιβλίο με τα έθιμα, τις παραδόσεις και γενικά την Ιστορία του χωριού μας.

Στόχος μας επίσης είναι να γίνει μια μέρα ο απαραίτητος σύντροφος κάθε Λεβιδιώτη αυτό το έντυπο. Να γίνει το δικό σας έντυπο. Αυτό που θα σας ενημερώνει με τις ειδήσεις και τα προβλήματα του χωριού μας. Αυτό που θα μας φέρει σε επαφή με τους ξενιτεμένους αδελφούς. Αυτό που θα συσφίξει τις σχέσεις μεταξύ μας.

Πιστεύουμε ο κάθε αναγνώστης να βρεί εκεί μέσα κάποιο κέντρισμα, ώστε ν' αρχίσει από τις στήλες αυτές ένας διάλογος, που θα φέρει σε φως ενδιαφέροντα νέα, προτάσεις, σκέψεις, στοχασμούς του κάθε Συμπατριώτη μας.

Αυτή τη στιγμή νοιώθουμε την ανάγκη να τονίσουμε το ενδιαφέρον, τον ενθουσιασμό και την ανταπόκριση που συναντήσαμε στα πρώτα βήματα που κάναμε γι' αυτή την έκδοση από όλους τους Συμπατριώτες που απευθυνθήκαμε.

Θέλουμε να ευχαριστήσουμε όλους όσους μας βοήθησαν με οποιοδήποτε τρόπο στις προσπάθειές μας και ειδικότερα τους συνεργάτες ορθογράφους διότι χωρίς τη δική τους βοήθεια θα ήταν αδύνατη η έκδοση. Ζητάμε κατανόηση από τους αναγνώστες για τις τυχόν ατέλειες και παραλείψεις μας. Οι κρίσεις σας ας είναι επιεικείς τουλάχιστον για τα πρώτα φύλλα.

Τελειώνοντας ζητάμε από όλους τους Λεβιδιώτες τις δικές τους παρατηρήσεις, συνεργασίες και γνώμες, που τις θεωρούμε απαραίτητες για την παραπέρα κυκλοφορία του εντύπου.

Είμαστε αισιόδοξοι για την επιτυχή συνεργασία μας, γιατί πιστεύουμε πως η αγάπη για το χωριό μας θα σας κάνει να βοηθήσετε σ' αυτή την προσπάθεια ώστε να αποκτήσει το Λεβίδι το δικό του έντυπο.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πέντε πωλητήρια έγγραφα από τὸ προεπαναστατικὸ Λεβίδι

Τοῦ ΚΩΣΤΑ Ν ΑΠ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Τα ιστορικά γεγονότα δε μοιάζουν καθόλου με ψάρια αραδιασμένα στο μπάγκο του ιχθυοπώλη, αλλά μάλλον μ' αυτά που κολυμπάνε λεύτερα στον απέραντο και συχνά απρόσιτο ωκεανό. Αυτό που πιάνει ο ιστορικός εξαρτιέται εν μέρει από την τύχη αλλά κυρίως απ' την αλιευτική ζώνη κι από τα σύνεργα του ψαρά. Και τα δύο, με τη σειρά τους, εξαρτώνται από το τί Θέλεις να ψαρέψεις.

Ε. Η. Καρρ. Τι είναι η ιστορία;

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΜΝΗΜΗ — ΠΗΓΕΣ

Οι ιδέες, τα βιώματα μοιάζουν με τους σπόρους των φυτών. Τους παίρνει ο άνεμος, τα πουλιά, η κατεβασιά του νερού και δεν ξέρουμε πού τα αποθέτουν. Αλλοι χάνονται, άλλοι αποθηκεύονται, άλλοι ριζοβολούν και καρπίζουν για να ξαναρχίσει η αέναη ανακύληση της ζωής 1.

Στην εποχή μας η βία προβάλλει απροκάλυπτη στα τρίστρατα της οικουμένης. Ισως αναρωτηθεί κάποιος αν θα πρέπει να πάψει να μιλάει. Η ιδέα μας φαρμακώνει την ψυχή. Αν

Συνέχεια στή 3η σελίδα

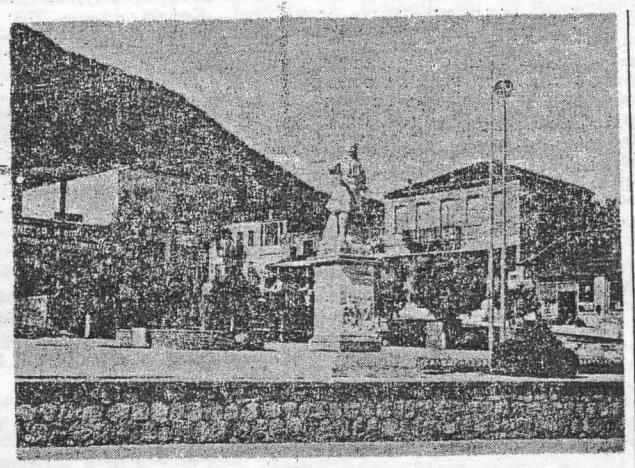

ΤΟ ΛΕΒΙΔΙ ΣΗΜΕΡΑ

Στην καρδιά του Μωριά την Αρκαδία και στην καρδιά της Αρκαδίας, περικλεισμένο από βουνά, που όμως δεν το πλακώνουν, απλώνεται σε μία έκταση 3.500 στρεμμάτων το Λεβίδι. Μπαίνοντας απ' την Τρίπολη πρωτοαντικρύζεις αριστερά ένα καταπράσινο δάσος από πεύκα, δεξιά το λόφο της Ανάληψης κατάφυτον κι αυτόν και στο βάθος ένα μέρος του χωριού, που καταλήγει στο λόφο των Ταξιαρχών με τα καμπαναριά να δεσπόζουν στο όλο πανώριο θέαμα. Μα αν θες να δεις όλο το χωριό σ' όλη του τη μεγαλοπρέπεια και τον κάμπο δεν έχεις παρά ν' ανέβεις στο λόφο της Ανάληψης. Αν βρεθείς στην κορφή του, το θέαμα σε γοητεύει. Δεξιά σου ένας καταπράσινος κάμπος ξαπλωμένος μέχρι τα ριζά του βουνού. με σπαρμένα κάτασπρα ξωκκλήσια. Τσοπάνηδες με τα πρόβατά τους, αγρότες σκυμμένοι στη γη την αγιασμένη με το μόχθο τους, να η ψυχή του κάμπου. Και το χωριό σ' όλο του το μεγαλείο. Ασπρα σπίτια χτισμένα σε διαφορετικά επίπεδα ξεπηδούν μέσα απ' την αφθονία του πράσινου, ενώ οι κόκκινες στέγες τους σμίγουν με το γαλάζιο τ' ουρανού. Ομως από κει πάνω μόνο την όψη του θα διακρίνεις. Η ψυχή του θα σου αποκαλυφτεί αν σεργιανίσεις στις γειτονιές και τα σοκκάκια, αν πας μια βόλτα στο κέντρο του. Μια πίκρα και μια μελαγχολική νοσταλγία για τους αλλοτινούς καιρούς θα σε πλημμυρίσει. Τότε που τα φτωχά σοκκάκια και οι γειτονιές βούιζαν απ' το παιδομάνι και τα παιχνίδια του: κρυφτό, κυνηγητό, αμπάριζα, κουτάκι — κουτάκι, κεραμιδάκια, τσιμάκα — τσιλίκα, αμάτζες, καλόγερος...Φτωχά και ταπεινά παιχνίδια μα πόσο ζωντανά! Τώρα; Δυο τρία παιδιά σε κάθε γειτονιά, φροντισμένα βέβαια καλά, καθαρά, ευγενικά, όπως επιβάλλει ο «καθωσπρεπισμός». Αλλα παιδιά αυτά και τα παιχνίδια τους αλλιώτικα. Παιδιά χωρίς τη γεύση της ζωής. Πόσο ανύποπτα είναι μέσα στη δυστυχία που τους έχουν φτιάξει!

Εικεί που δε θα δεις καμμιά σχεδόν αλλαγή, είναι στις ασχολίες των γυναικών. Τότε και τώρα τα ίδια και τα ίδια κάθε μέρα. Δουλειές του σπιτιού καθημερινές, εξουθενωτικές.

Στο κέντρο με την όμορφη πλατεία, τα μαγαζιά, τα καφενεία τις δημόσιες υπηρεσίες θα δείς τους επαγγελματίες πολύ συχνά να κάθονται, πεσμένη βλέπεις η εμπορική κίνηση, τους άντρες να πίνουν τον καφέ τους παίζοντας πρέφα ή συζητώντας, τα λιγοστά νέα παιδιά μας να κάθονται κι αυτά στο καφενείο ή να τρέχουν δαιμονισμένα με τα μηχανάκια τους και αυτοκίνητα.

Και θα σκεφτείς: δεν είναι ώρα δουλειάς γι' αυτούς; ή μήπως δεν έχουν δουλειά; Τι κρίμα! Πόσος χρόνος πολύτιμος και πόση ενέργεια χαμένη! Μα τι μπορούν να κάνουν; Δεν υπάρχουν εργοστάσια, δε γίνονται έργα για να δουλέψουν. Δεν τους μένει παρά η αναζήτηση αλλού λίγης τύχης, του μεροκάματου. Κι έτσι φεύγουν οι νέοι μας, και το Λεβίδι ερη-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ 3Η ΣΕΛΙΔΑ

ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Στις 14 Απριλίου 1904 με πρωτοβουλία του τότε Συλλόγου «Πρόοδος» έγινε ο πρώτος επίσημος τριήμερος πανηγυρισμός της επετείου της μάχης του Λεβιδίου στις 14 Απριλίου 1821. Η εφημερίδα της εποχής «Μορέας» αφιέρωσε όλη σχεδόν την έκδοσή της στις 18 Απριλίου 1904 στη λεπτομερειακή και διθυραμβική περιγραφή αυτής της γιορτής. Λόγω στενότητος χώρου δεν μπορούμε να αναδημοσιεύσουμε στο πρώτο φύλλο της εφημερίδας αυτή την περιγραφή γιατί είναι εκτενής. Θα γίνει όμως σε άλλη έκδοση επειδή είναι αξιόλογη ιστορική πηγή. Σ' αυτό το φύλλο παραθέτουμε ένα μικρό άρθρο από την ίδια εφημερίδα που θα μπορούσε να παίξει ρόλο προλόγου για την μελλοντική περιγραφή της γιορτής.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΛΕΒΕΙΔΙΟΥ

Καθ' ὃν χρόνον ἐξηγγέλλετο ἐκ Σμύρνης ἡ ἐκεῖ προσγενομένη θρασυτάτη ἐξύβρισις τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος, ἐν Λεβεδίῳ ἐτελεῖτο ἐθνική πανήγυρις. Οἱ φιλοπάτριδες κάτοικοι τῆς ἀκμαζούσης ταύτης κωμοπόλεως τῆς Ἀρκαδίας, μνήμονες τῶν μεγίλων ὀνομάτων καί τῶν μεγάλων πράξεων ἀνέπεμπον μετά τῶν πολυαρίθμων ξένων των δεήσεις εἰς τόν Ὕψιστον ὑπέρ τῶν αὐτόθι κατά τήν 14ην Ἀπριλίου 1821 ὑπέρ ἐλευθερίας πεσόντων. Καί ἡ ἀντίθεσις αὕτη ἑνός ἐθνικοῦ ἀτυχήματος καί μιᾶς ἐθνικῆς ἑορτῆς, κατά τόν αὐτόν περίπου χρόνον γενομένων, εἶναι ἡ ἐναργεστέρα ἀπεικόνισις τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ διά μέσου ἀπαύστου ἀλληλουχίας καί συνδυασμοῦ μεγάλων θριάμβων καί μεγάλων δεινοπαθημάτων. Εἶναι ἡ μεγαλοφωνοτέρα ἀνακήρυξις τοῦ ἀκαταβλήτου τῆς Ἑλληνικῆς Ἰδέας τῆς ὁποίας οἱ Λεβιδιῶται ἐγένοντο διά τῆς ἑορτῆς των ἑρμηνεῖς εὔγλωττοι. Χωρικοί αὐτοί ἁπλοϊκοί, καλλιεργηταί φιλόπονοι τῆς γῆς τῆς σπαρείσης διά τῶν σαρκῶν καί τοῦ αἵματος τῶν ἀθανάτων μαχητῶν τῆς 14ης Ἀπριλίου, ἦλθε στιγμή, καθ' ἣν ἐξήρθησαν εἰς περιωπήν ἀντιπροσώπων τοῦ ἐθνικοῦ ἰδεώδους, τό δέ χωρίον των κατέστη διά μίαν ἡμέραν τό σημεῖον τῆς συγκεντρώσεως τῆς προσοχῆς καί τῶν παλμῶν σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Πλήν δέν εἶχεν ταύτην μόνην τήν σημασίαν τό μνημόσυνον τοῦ Λεβειδίου, ἀλλά συνετέλεσε σύν τοῖς ἄλλοις, ἵνα καταστῇ γνωστή καί ἐξερευνηθῇ, μία τῶν ἐνδοξοτέρων σελίδων τοῦ 21, τέως σχεδόν ἄγνωστος. Διότι εἶναι, φαίνεται, τόσα πολλά τά μεγαλουργήματα τῶν γιγάντων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὥστε πρέπει νά παρέλθῃ πολύς ἀκόμη χρόνος, ἵνα πάντα ἀθροισθῶσι καί ἐρευνηθῶσιν ἱστορικῶς. Βεβαίως δέν δύναται ἐντός τῶν στενῶν ὁρίων ἑνός ἄρθρου νά συγκλεισθῇ ἡ ἀπειρομεγέθης ἐκ τῆς ἑορτῆς ἐντύπωσις. Χρειάζεται καί χρόνος πολύς καί δύναμις λόγου ἀσυνήθης, ἵν' ἀπεικονίσῃ τις εἰς τούς μή εὐτυχήσαντας νά παραστῶσι κατ' αὐτήν τήν ἀπαράμιλλον φιλοξενίαν τῶν κατοίκων, τήν φρενίτιδα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ἥτις κατέχε πάντας καί πάσας, τήν ἐντέλειαν τῶν παρασκευῶν, τήν θέρμην τῶν ἀπαγγελθέντων πατριωτικῶν λόγων, τήν εὐφροσύνην τοῦ παρατεθέντος εἰς τούς ξένους ὑπαιθρίου γεύματος καί τέλος τό μαγικό πανόραμα τῶν τεχνικωτάτων πυροτεχνημάτων, τά ὁποῖα συμπυροκροτοῦντα, ἀφύπνιζον τάς κοιμωμένας ἠχούς τῶν συμπυροκροτήσεων τῆς πρό 83 ἐτῶν δοθείσης αὐτόθι τρισενδόξου μάχης.

«Ξένος»

ΜΙΚΡΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Ο ανδριάντας του Αναγνώστη Στριφτόμπολα πιθανολογείται πως κατασκευάστηκε από το γλύπτη Γεώργιο Φυτάλη (1831—1909), αδελφό του Λάζαρου Φυτάλη που είχε διατελέσει καθηγητής της Γλυπτικής στο Πολυτεχνείο της Αθήνας. Η παραγγελία έγινε από το γιό του Στριφτόμπολα, αλλά λόγω θανάτου του την εποπτεία της κατασκευής ανέλαβε ο ανηψιός ου ήρωα Αλέξης Στριφτόμπολας. Ο Αλέξης Στριφτόμπολας προόριζε τον ανδριάντα για το σπίτι του στην Πάτρα. Ενθουσιάστηκε όμως από τον εορτασμό της επετείου της 14ης Απριλίου 1904 και τον δώρισε στο Λεβίδι το 1905, στον τόπο που έπεσε για τη λευτεριά. Το 1915 τοποθετήθηκε στην πλατεία, αφού έμεινε για δέκα ολόκληρα χρόνια κλεισμένος στο ξύλινο κιβώτιό του.—

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΛΕΒΙΔΙΟΥ

Κάθε χρόνο στις 14 του Απριλη, το Λεβίδι γιορτάζει την τοπική επέτειο της ομώνυμης μάχης, όπου οι ξεσηκωμένοι, άοπλοι κι απειροπόλεμοι αγωνιστές των πρώτων αναμετρήσεων με τον καταχτητή, ξεπερνώντας τις δυσκολίες και την απαθάρρυνση από προηγούμενες αποτυχίες και απογοητεύσεις, στήσανε κάτω από τις περήφανες κορφές του Μαίναλου πρώτο τρόπαιο της Επανάστασης του 21.

Η μάχη ξετυλίχτηκε απρόσμενα και κεραυνοβόλα.

Πέρασε πάνω από το Λεβίδι σαν καταιγίδα, καθώς η αναμετρηση έγινε από μετακινούμενες δυνάμεις, που στη συνέχεια φεύγοντας άφησαν πίσω το αίμα και του χαλασμού τον απόηχο.

Αλλού οδήγησαν τα παληκάρια τα βήματά τους, σ' άλλα καθημερινά προσκλητήρια. Δεν ιστορήθηκε ίσως ζωντανή — καθώς έγινε — η μάχη. Ούτε υμνήθηκαν όσο άξιζαν πρόσωπα και ηρωϊσμοί.

Απέριττη, ταπεινή, ωμή η πέννα του πολεμιστή — ιστορικού της εποχής, ισημείωσε με κάθε πυκρή αλήθεια κι όσο γινόταν ακριβέστερα όσα διαδραματίστηκαν, κι εκείνους που έπεσαν.

Ομως ανεξέταστη κι αναξιολόγητη έκτοτε και μέχρι σήμερα άφησαν οι μεγάλοι ιστορικοί μας τη σημασία αυτής της μάχης, μ' όλο που τη σημείωσαν απλά σαν πρώτη νικηφόρα μάχη του 21.

Ελάχιστα η ιστορική έρευνα, αλλά και η οφειλόμενη απότιση

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ 3η ΣΕΛΙΔΑ

ΚΡΙΣΕΙΣ - ΑΠΟΨΕΙΣ

Πιστεύοντας ότι η έκδοση του εντύπου «Το Λεβίδι χθες σήμερα αύριο» του Φιλοτεχνικού Συλλόγου καλύπτει ένα μεγάλο κενό που υπήρχε στο χώρο της επικοινωνίας και της πληροφόρησης των Λεβιδιωτών αλλά και στο χώρο της προβολής των τοπικών προβλημάτων, σαν Δήμαρχος, αισθάνομαι την ανάγκη να επαινέσω δημόσια την καινούργια αυτή πρωτοβουλία του Φιλοτεχνικού Συλλόγου, να συγχαιρώ όλους όσους μέχρι σήμερα βοήθησαν αυτή την προσπάθεια και να καλέσω όλους να βοηθήσουν με την ενεργό συμμετοχή τους στην βελτίωση και στην διάδοση του εντύπου.

Η βιωσιμότητα αυτής της προσπάθειας είναι υπόθεση όλων των Λεβιδιωτών και μπορούμε να έχουμε με την υλική και ηθική συμπαράσταση όλων μας ένα έντυπο με ειδησεογραφική και αρθρογραφική πληρότητα, καλαίσθητη εμφάνιση και έντονη παρουσία στον προβληματισμό για ένα καλλίτερο Λεβίδι.

Μέσα στα πλαίσια της αντικειμενικότητας, της υπευθυνότητας και της καλοπιστίας πιστεύω ότι η έκδοση αυτή μπορεί και πρέπει να αποτελέσει μία «Τράπεζα ιδεών» για χρήσιμες προτάσεις και καλόπιστη κριτική.

Το έργο του Δημοτικού Συμβουλίου και ο τρόπος διαχείρισης των Δημοτικών υποθέσεων θα γίνονται γνωστά μέσα από τις σελίδες του εντύπου όχι όμως για λόγους προβολής αλλά για την ενημέρωση των Δημοτών κατά τρόπο δημόσιο και υπεύθυνο.

Για μια ακόμη φορά συγχαίρω όλους όσους συνετέλεσαν στην υλοποίηση αυτής της ιδέας, που κάλυψε ένα κενό που όλοι διαπιστώναμε καθημερινά και δηλώνω σαν Δήμαρχος και σαν άτομο ότι θα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ 4η ΣΕΛΙΔΑ

Λεβιδιώτικες ώρες

Καμιά δεκαριά θάμαστε δε θάμαστε γύρω στη σόμπα. Ηταν βράδυ αρχές του Μάρτη. Η ώρα πέρναγε όπως πάντα τα χειμωνιάτικα βράδυα, δε διέφερε σε τίποτα απ' όλα τα ψυχρά βραδυνά, που τόσο κουράζουν. Μονοτονία, απραξία, κανονική χείμαση.

Κάποιος διάβαζε την εφημερίδα στη στήλη με τα χτεσινά εγκλήματα και είχε φανερά εντυπωσιαστεί, ένας άλλος ρουφούσε το καφεδάκι του προσπαθώντας να το αναμείξει με τον καπνό του τσιγάρου του σε σωστές αναλογίες, λες και εκτελούσε γιατρική σύσταση για θεραπεία των ρευματισμών του. Πιό πέρα δυο συζητούσαν ψιθυριστά για να διατηρηθεί το απόρρητο. Ο πιο χαρούμενος και καλαμπουρτζής τύπος απόψε ήταν σοβαρός. Και άντε να θυμηθώ τώρα τι έκανε ο καθένας. Νοιι ήσαν και μερικοί ακόμα διάσπαρτοι στην αίθουσα. Στη τζαμαρία σιμά κάθονταν ένας παπάς, ήρεμος, με βαθυστόχαστη έκφραση απολάμβανε το αναψυκτικό του. Στο τραπέζι με την πράσινη τσόχα παίζουν «ξεφή» τέσσεροι ενώ παρακολουθούν με μεγάλο ενδιαφέρον πέντ' έξη από γύρω, που κάνουν μεγαλύτερη φασαρία από τους παίχτες. Εκείνοι που κάθε βράδυ φασαριζουν με το τάβλι τους δε φάνηκαν αποσπερού. Στο βάθος η τηλεόραση κάτι λέει για ισότητα γυναίκας και άντρα, όμως κανείς δε δίνει σημασία. Κανένας δε φοβάται μπας και με τη φόρα πούχουν πάρει οι γυναίκες σε λίγο χρειαστεί να γίνει κανένα κίνημα για να εξισωθούν οι άντρες με τις γυναίκες. Ο καφετζής πού και πού ρίχνει ξύλα στη σόμπα και μ' ένα σιδερομπάστουνο τα ανακουνάει να ανάψουν, το κρύο είναι διαβολεμένο βλέπεις.

Τούτο το καταθλιπτικό σκηνικό ήρθε να ταράξει ένα απρόοβλεπτο περιστατικό. Διακόπηκε το ηλεκτρικό, μέσα και έξω. Χάος απέραντο, φωνές, αστεία, πειράγματα, αμηχανία. Ετσι θάναι η κόλαση, πέταξε γελώντας κάποιος. Τα κεριά από το σουρτάρι βγαίνουν αμέσως, ανάβουν και σκοτώνουν το αδηφάγο χάος. Ένα δυο μπαίνουν σε σιδειανά μπουκάλια μέσα πάνω στο τραπέζι και η ξερή συνεχίζεται σε πείσμα του σκοταδιού. Η προνοητικότητα του καφετζή είχε κάνει το θαύμα της.

Πέρασαν ένα, δύο, πέντε, δέκα, καμιά δεκαπενταριά λεφτά, πουθενά ηλεκτρικό. Σε λίγο νάσου και οι ήλιοι της ΔΕΗ ξαναναψαν, φώτισαν τη σάλα και η προσκοταδική ρουτίνα ξαναβρήκε το ρυθμό της. Μέσα σ' αυτό το ρυθμό απρόσμενα ακούγεται με αργή, σταθερή, κάπως βαριά φωνή ο Κωσταντής: «Μωρέ για φαντάσου τι πράμα είναι τούτο, ποιός το σκέφτηκε, ποιός το ανακάλυψε, από το κάρβουνο βγαίνει ή από το νερό» και μερικές ακόμα κουβέντες που δε θυμάμαι. Ολοι καταλάβαμε πως μίλαγε για το ηλεκτρικό και τήραγε γύρω του να του λύσει κάποιος την απορία. Κανένας τσιμουδιά. Κάποιος κούνησε επιδοκιμαστικά το κεφάλι με συνοδεία χαμόγελου και φάνηκε πως ήταν έτοιμος να κάνει λιανά την απορία του Κωσταντή, οπότε 9' ακούγαμε και οι άλλοι. Αλλά γελάστηκα, τίποτα.

Πέρασε κάμποση ώρα και ένας —ένας αρχίσαμε να φεύγουμε για τα σπίτια μας κουβαλώντας μαζί με τις άλλες έγνοιες μας και ακόμα μία: από το κάρβουνο βγαίνει ή από το νερό.—

Λεβιδιώτης

Συλλογικὲς δραστηριότητες

ΑΝΑΛΗΨΗ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ

Την Κυριακή, 2 Ιανουαρίου, ἐγινε η πρώτη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου που εκλέχτηκε από τις τελευταίες Δημ. εκλογές.

Στη συνεδρίαση, η οποία ἐγινε υπό την προεδρία του Β. Ζή, συμβούλου, που πλειοψήφισε, ο Δήμαρχος καλωσόρισε το νέο συμβούλιο και ευχήθηκε καλή και δημιουργική δουλειά για το καλό του τόπου.

Στη συνὲχεια ἐγινε, με μυστική ψηφοφορία, η εκλογή του προεδρείου του Δημ. Συμβουλίου. Πρόεδρος εκλὲχτηκε ο Π. Παπακωνσταντίνου, Αντιπρόεδρος ο Κ. Μακρής, Γραμματὲας ο Νικ. Πραγκαστής. Επίσης εκλὲχτηκαν και άλλοι σύμβουλοι σε επιτροπὲς, που καθορίζονται από τον κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, για τη σωστότερη λειτουργία του Δήμου. Η σύνθεση της Δημοτικής αρχής διαμορφώθηκε τελικά ως εξής:

Δήμαρχος: Π. Παπαναστασίου, Πρόεδρος Δημ. Συμβ: Π. Παπακωνσταντίνου, Αντιπρόεδρος: Κ. Μακρής, Γραμματὲας: Ν. Πραγκαστής, Μὲλη: Β. Ζής, Ανδ. Ξύδης, Γ. Παρασκευόπουλος, Γ. Τσώλης, Ιωάν. Μελής, Δημ. Κόσσυβας, Χρ. Πεπόνης, Ιωάν. Καμπὲλος.

Η ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΩΝ 100 ΠΡΩΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ

Το Δημ. Συμβούλιο αποδὲχτηκε ομόφωνα τη δωρεάν παραχώρηση δύο εκατομμυρίων δραχμών από το Νομαρχιακό πρόγραμμα για ἐργα οδοποιΐας στο Δήμο. Καταβάλλεται προσπάθεια για τη όσο το δυνατό γρηγορώτερη απορρόφηση του ποσού, ώστε να ζητηθή η παραχώρηση και άλλου. Τα συνεργεία του Δήμου εργάζονται καθημερινά και όταν οι καιρικὲς συνθήκες το επιτρὲπουν.

Μὲχρι τώρα ἐγινε τσιμεντόστρωση πολλών δευτερευουσών οδών με τσιμὲντα που παραχώρησε δωρεάν η Νομαρχία και ανὲρχονται συνολικά σε επτακόσια σαακιά. Επίσης ἐγινε διαπλάτυνση του δρόμου από το σπίτι Ιωάν. Πάρχα προς τα Βελιωτὲϊκα και σύνταιμα γίνεται και η τσιμεντόστρωση.

Ενας καινούργιος δρόμος που μπορούν να περνάνε ακόμα και μεγὲλα φορτηγά ανοίχθηκε από το σπίτι του Ιωάν. Μπουρνάζου ἐως το σπίτι του Κων)νου Κατραλή. Πριν τη διαπλάτυνση ήταν ἐνα στενό σοκακάκι που μπορούσαν να περάσουν μόνο πεζοί και ζώα. Οι παλιὲς ξερόμαντρες επιδιορθώθηκαν και απομὲνει να γίνει μὲσα στ ς επόμενες μὲρες η τελική τσιμεντόστρωση.

Με ενὲργειες του Δήμαρχου ο Οργανισμός Σχολικών Κτιρίων ἀρχισε να επισκευάζει τη στὲγη του παλαιού κτιρίου του Γυμνασίου που ἐιχε χαλάσει και υπήρχε κίνδυνος να πάθει το κτίριο μεγαλύτερες ζημιὲς.

Ο χώρος της Πὲρα Βρύσης αρχίζει να διαμορφώνεται μετά τη σύνταξη της σχετικής μελὲτης από τους μηχανικούς της Νομαρχίας. Υπάρχει για το σκοπό αυτό το ποσόν των πεντακοσίων χιλιάδων δραχμών.

Μηχανικοί της Νομαρχίας επίσης ἐχουν αναλάβει τη σύνταξη της σχετικής μελὲτης για τη δημιουργία πλατειάς και τη διαμόρφωση του Δημοτικού χώρου στα Αργυρὲϊκα, όπου ἐπεσε ο Αναγνώστης Στριφτόμπολας.

Οι ενὲργειες της Δημοτικής Αρχής για την ίδρυση του Κὲντρου Υγείας ήταν συντονισμὲνες. Με πρωτοβουλία του Δήμαρχου οι πρόεδροι 18 συνολικά κοινοτήτων της περιοχής υπόγραψαν διακήρυξη, που ανάφερε τους λόγους που πρὲπει να γίνει το Κὲντρο Υγείας στο Λεβίδι.

Ο Δήμαρχος και το Συμβούλιο μετὲφεραν τις προτάσεις στο Νομαρχιακό Συμβούλιο, το οποίο και τις ενὲκρινε ομόφωνα. (Λεπταμὲρειες δημοσιεύονται σε άλλη στήλη). Υπάρχουν και μια σειρά άλλα θὲματα τρεχούσης φύσεως, που απασχόλησαν το Δήμο και πολλά άλλα, που βρίσκονται ακόμα σε εξὲλιξη, για τα οποία θα σας ενημερώσουμε στο επόμενο φύλλο.

ΙΔΡΥΣΗ ΚΕΝΤΡΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΟ ΛΕΒΙΔΙ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΤΟ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟ ΣΥΜΒΙΟ

Στις 2 Μάρτη σε ανοιχτή συνεδρίαση του Νομαρχιακού Συμβουλίου, η οποία ἐγινε στο Πολιτιστικό Κὲντρο Μεγαλόπολης με την προεδρεία του κ. Νομάρχη, συζητήθηκε μεταξύ άλλων και το θὲμα της ίδρυσης των Κὲντρων Υγείας στην Αρκαδία.

Τη συνεδρίαση παρακολούθησε και ο Δήμαρχος Λεβιδίου κ. Παπαναστασίου μαζί με τους Δημ. Συμβούλους Β. Ζή, Α. Ξύδη και Νικ. Πραγκαστή. Στη σχετική εισήγηση της Νομαρχίας προτάθηκαν αρχικά ἐξι κὲντρα υγείας, στα οποία δεν ἐιχε περιληφθή το Λεβίδι. Το Νομαρχιακό Συμβούλιο δὲχθηκε την πρόταση του Δήμαρχου Λεβιδίου και αποφάσισε ομόφωνα να προτείνει την ίδρυση κὲντρου υγείας και στο Λεβίδι, γιατί εκπληρώνει όλες τις προϋποθὲσεις, που ορίζει το σχετικό σχὲδιο νόμου. Ο σοβαρότερος λόγος είναι ότι το κὲντρο υγείας της Τρίπολης δεν είναι δυνατό να εξυπηρετήσει ολόκληρη τη Μαντινεία, που ἐχει πληθυσμό γύρω στίς 50.000 κατοίκους. Είναι επομὲνως ανάγκη να ιδρυθή και δεύτερο στην περιοχή Μαντινείας και σαν κατάλληλο μὲρος κρίνεται το Λεβίδι.

Απομὲνει τώρα να γίνει η πρόταση δεκτή από το Υπουργείο Υγείας και Προνοίας, που ἐχει και τον τελευταίο λόγο πάνω στα κὲντρα Υγείας.

Ελπίζουμε πως τελικά θα γίνει δεκτό το δίκαιο αίτημα των κατοίκων του Λεβιδίου και εἰκοσι ακόμα κοινοτήτων της περιοχής, ὡστε να βελτιωθούν οι Υγειονομικὲς παροχὲς που ἐίναι τόσο δύσκολο να βρεθούν και να αποφευχθούν οι μὲχρι τώρα ταλαιπωρίες του πληθυσμού της περιοχής.

ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

Οι μαθητικὲς κοινότητες του Λυκείου και Γυμνασίου Λεβιδίου πραγματοποίησαν εκδήλωση στις 4 Μαρτίου για τα σαράντα χρόνια από το θάνατο του ποιητή Κ. Παλαμά.

Οι όμοιες εκδηλώσεις σε όλα τα σχολεία της Ελλάδας τελούσαν υπό την αιγίδα του προὲδρου της Δημοκρατίας κ. Κ. Καραμανλή. Η εκδήλωση περιελάμβανε ομιλία για το ἐργο του ποιητή, τη ζωή του και τη δράση. Απαγγὲλθηκαν ποιήματα από μαθητὲς.

Η μαθητική κοινότητα της Γ΄ Λυκείου ἐκανε στις 6 Μαρτίου τον αποκρηάτικο χορό της στην αίθουσα του Φιλοτεχνικού συλλόγου. Παραβρὲθηκαν: ο κ. Δήμαρχος, οι Δημοτικοί σύμβουλοι και οι καθηγητὲς του Λυκείου. Σκοπός του αποκρηάτικου χορού ήταν, εκτός φυσικά από τη διασκὲδαση, και η συγκὲντρωση χρημάτων για την πραγματοποίηση πολυήμερης εκδρομής, που συνηθίζεται για την τελευταία τάξη του Λυκείου, στο τὲλος της σχολικής χρονιάς. Αν κρίνουμε από το ποσό που συγκὲντρωσαν τα παιδιά — περίπου 100.000 — και με δεδομὲνο ότι η διασκὲδαση ήταν εκ των προτὲρων σίγουρη, μπορούμε να πούμε ότι ο χορός τους πὲτυχε τους στόχους που ήθελαν. Τους ευχόμαστε καλή διασκὲδαση στην εκδρομή τους.

Στις 28 Μάρτη η μαθητική κοινότητα της Β΄ Λυκείου πραγματοποίησε εκδήλωση για τα εκατὸ χρόνια από τη γὲννηση του Ν. Καζαντζάκη.

Την εκδήλωση παρακολούθησαν μετά τη λήξη των μαθημάτων όλες οι τάξεις του Γυμνασίου, Λυκείου και Δημοτικού Σχολείου. Η εκδήλωση περιελάμβανε απαγγελία αποσπασμάτων απ' το ἐργο του Ν. Καζαντζάκη, ομιλία για τη ζωή, την προσωπικότητα και το ἐργο του συγγραφὲα και κριτικὲς προσωπικοτήτων της Ελληνικής πνευματικής ζωής για τον άνθρωπο και Τεχνίτη του λόγου και του στοχασμού. Απ' το ἐργο του «Καπετὰν — Μιχάλης» ακούστηκαν μελοποιημὲνα κομμάτια απ' το Μάνο Χατζιδάκη. Παράλληλα οι μαθητὲς ἐίναν εκθὲσει και αρκετά απ' τα ἐργα του συγγραφὲα.

Α. ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΠΟΥ ΕΔΡΕΥΟΥΝ ΣΤΟ ΛΕΒΙΔΙ & ΤΑ ΣΗΜΕΡΙΝΑ Δ. ΣΥΜΒΙΑ

1. ΓΕΩΡΓΙΚΟΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Πρόεδρος: Βασιλ. Η. Ζής, Αντιπρόεδρος: Δημητρ. Παν. Μαντᾶς, Ταμίας: Φώτιος Νικ. Ζιάζιαρης, Μὲλη: Προκόπιος Κων. Πάρχας, Μιχαήλ Γεωργ. Μήλιαρης.

2. ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ

Πρόεδρος: Χαρίλαος Αντων. Τσιώλης, Γραμματὲας: Παναγιώτης Κων)νου Γαλάνης, Ταμίας: Γεώργιος Χαραλ. Καρβουνιάρης, Μὲλη: Ανδρὲας Παν. Καλύβας, Βασίλειος Σάββα Γαλάνης.

3. ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΜΠΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ

Πρόεδρος: Γεώργιος Κ. Παρασκευόπουλος. Αντιπρόεδρος: Ιωάννης Παν. Πάρχας, Γραμματὲας: Σταύρος Ηλ. Γκιωνάνης, Ταμίας: Χρήστος Νικ. Κωστόπουλος, Μὲλη: Θεόδωρος Αθαν. Μανιάτης, Δημήτριος Κων. Λούρας, Δημήτριος Παν. Τσιπλάκος.

4. ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Ο ΟΡΧΟΜΕΝΟΣ»

Πρόεδρος: Ιωάννης Ευθυμ. Καμπὲλος, Αντιπρόεδρος: Γεώργιος Κων. Παρασκευόπουλος, Γραμματὲας: Γεώργιος Δημ. Πεπόνης, Ταμίας: Κων)νος Ευαγγ. Θεοδωρὲλος, Μὲλη: Βασίλειος Θεοδωρ. Καλημάνης, Νικόλαος Ιωάν. Σταμάτης, Χρήστος Αριστ. Τσιώλης, Γεώργιος Ιωάν. Μακρής, Αθανάσιος Τρυφ. Κακώνης.

Τα παραπάνω συμβούλια των Συλλόγων εκλὲχτηκαν κατά τις τελευταίες πρόσφατες αρχαιρεσίες.

Η Αδελφότητα Λεβιδιωτών, που εδρεύει στην Αθήνα, εκπροσωπεῖται από δωδεκαμελὲς Συμβούλιο.

Το σημερινό Δ.Σ. της Αδελφότητος που αναδεἰχτηκε από τις εκλογὲς της 30 Ιανουαρίου 1983 αποτελεῖται από τους:

Πρόεδρος: Γεώργιος Κουφόγεωργας, Αντιπρόεδρος: Βασίλειος Κων. Καρὲλας, Γεν. Γραμματὲας: Αλὲκος Παν. Παπαναστασίου, Ειδικός Γραμματὲας: Αλὲξιος Ιω. Κατσαρός, Ταμίας: Κων)νος Βασιλ. Κάππος, Βοηθός Ταμία: Γεώργιος Γρηγ. Βλαχοκυριάκος, Κοσμήτορας: Γεώργιος Χρ. Ζής, Σύμβουλοι: Παναγιώτης Κόντης, Βασίλης Δημ. Ζάβος, Ευάγγελος Κόντης, Ηλίας Κων. Γαλάνης, Κων)νος Χρ. Μακρής.

ΤΟ ΛΕΒΙΔΙ ΣΗΜΕΡΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΑΣ

μώνει. Κάποτε ἐσφυζε από ζωή, τώρα ἐχει γίνει στὲκι των γερόντων. Οι θάνατοι τριπλάσιοι απ' τις γεννήσεις ὀδομάδα χωρίς κηδεία είναι αδιανόητη. Και οι συνοδεύοντες το νεκρό γὲροι κι αυτοί και μεσήλικες. Λίγοι οι νὲοι.

Ποιός θα αναπληρώσει τους 80 νεκρούς στα τρία τελευταία χρόνια, όταν γεννήθηκαν μόνο 23 άνθρωποι; Ογδόντα μόνο παιδιά στο Δημοτικό σχολείο τα τελευταία χρόνια. Στους δικούς μας καιρούς είχαμε δύο Δημοτικά και πληθώρα παιδιών στο εξατάξιο Γυμνάσιο. Τώρα κινδυνεύει να κλεἰσει και το Λύκειο. Δεν ακούγεται το βουητό της ζωής, που τρὲχει βιαστική και με ἐνταση. Ολα εδώ ἐίναι στατικά. Θάψαμε τα ἐθιμα, και τις παραδόσεις μας τις παραδώσαμε στον ξενόφερτο τρόπο ζωής. Χάθηκε η ζεστασιά και το ενδιαφὲρον για το συγχωριανό. Ἐχουμε όλα τα μειονεκτήματα του χωριού και σχεδόν όλα της πόλης. Η ημιμαθεια με το νόθο μικροαστικό τρόπο ζωής διάχυτα.

Κὲρδος μας ἐίναι το βιοτικό και πνευματικό ανὲβασμα του χωριού μας. Και για τα δύο χρειάζεται αγώνας. Πνευματικό ανὲβασμα ἐίναι και η αισθητική απόλαυση που μάς δίνει η τὲχνη: μουσική, χορός, θὲατρο, κινηματογράφος, λογοτεχνία. Ομως εμείς δε μπορούμε να τα χαρούμε αυτά. Δε μάθαμε ποτὲ να τα χαιρόμοστε. Πως διασκεδάζουμε αλήθεια στο Λεβίδι; Πώς διασκεδάζουν οι λιγοστοί νὲοι; Τάβλι και χαρτιά στο καφενείο, τηλεόραση, ταβερνάκια, ντισκοτὲκ, μπουζούκια, πανηγύρια, ο τρόπος διασκὲδασης της επαρχίας και του Λεβιδίου φυσικά. Νομίζουμε πως διασκεδάζουμε. Ικανοποιούμαστε και μὲνουμε ανικανοποίητοι τελικά. Και οι γυναίκες ιδιαίτερα και τ' αγόρια και τα κορίτσια μας περισσότερο.

Βὲβαια ἐχουμε συνειδητοποιήσει τι φταίει, τι πρὲπει να κάνουμε, τι πρὲπει ν' αλλάξουμε στη ζωή του χωριού μας, στη δική μας ζωή. Ἐίμαστε αδύναμοι όμως να λύσουμε μόνοι μας το πρόβλημα. Οσο εξερτιὲται από μας προσπαθούμε μὲσα από την ίδρυση συλλόγων να βελτιώσουμε τη ζωή μας και να σταματήσουμε τη διαρροή των νὲων στα αστικά κὲντρα.

Αν βάλουμε τ' αυτί μας στο χώμα κάτι θ' ακούσουμε γιατί η γη μας ἐίναι ζωντανή. Κάτι γίνεται. Δε μπορεί, κάτι γίνεται και για μας. Κάτι κάνουμε κι εμείς.

ΑΡΙΘΜΟΙ ΓΙΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥΣ

Με το Βασιλικό Διάταγμα 251 — 9)21)Νοεμβρίου 1834 ορίζονται τα όρια του νομού Αρκαδίας κι οι επαρχίες του νομού ως εξής:

α) Μαντινείας
β) Μεγαλοπόλεως
γ) Γόρτυνος
δ) Κυνουρίας.

Η επαρχία Μαντινείας ορίζει το διάταγμα, περιὲχει τους εξής Δήμους:

Τριπόλεως — Μαντινείας — Ορχομενού — Καφυών — Νάσων — Ελισούντος — Φαλάνθου — Μαινάλου — Βαλτετσίου — Ορεσθασίου — Καλτεζών — Μανθυρὲας — Ασὲας — Παλλαντίου — Τεγὲας — Γαρὲας — Κορυθίου.

Ο Δήμος Καφυών ἐιχε πρωτεύουσα την Κανδύλα. Ο Δήμος Νάσων ἐιχε πρωτεύουσα το Δάρα και Ο Δήμος Ορχομενού ἐιχε πρωτεύουσα το Λεβίδι.

Ο Δήμος Ορχομενού (6' τάξεως) περιελάμβανε τα επόμενα χωριά με τους εξής κατοίκους:

ΑΠΟΓΡΑΦΗ 1834
Λεβίδι ἀτομα 806, Καλπάκι ἀτομα 69, Μποντιά ἀτομα 297, Ρούσι ἀτομα 54, Νούδημον ἀτομα 62, Καικούρι ἀτομα 373, Συμνάδες ἀτομα 165 (Σιμιάδες), Καλτά ἀτομα 279 (Κάψια), Μονή Μπεζενίκ ἀτομα 2 (Μονή Αγίας Ελεούσας), Μονή Κλήμεντος ἀτομα 3 (Χαλασμὲνο Μοναστήρι).

Στην επόμενη απογραφή ἐιχε καταργηθεί ο Δήμος Καφυών και ενώθηκε μὲ το Δήμο Ορχομενού.

Μὲ τις επόμενες απογραφὲς σημειώνουμε τους κατοίκους του Λεβιδίου και των μεγαλύτερων πλησιὲστερων χωριών.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ 1851
Λεβίδι ἀτομα 1276, Κανδύλα ἀτομα 848.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ 1861
Λεβίδι 3618, Κανδύλα 1140, Δάρα 745.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ 1896
Λεβίδι 2769, Κανδύλα 1454, Δάρα 1057.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ 1900
Λεβίδι 2411, Κανδύλα 1454, Δάρα 1057.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ 1907
Λεβίδι 2528, Κανδύλα 1445, Δάρα 1207.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ 1920
Λεβίδι 2612, Κ. 1608, Δ. 1185.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ 1928
Λ. —, Κ. 1608, Δ. 1273.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ 1940
Λ. 3452, Κ. 2150, Δ. 1400.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ 1951
Λ. 3356, Κ. 2143, Δ. 1190.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ 1961
Λ. 2156, Κ. 1598, Δ. 969.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ 1971
Λ. 1735, Κ. 1289, Δ. 724.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ 1981
Λ. 1447.

Από τις απογραφὲς αυτὲς που αναφὲραμε παρατηρούμε μια αὐξηση των κατοίκων με ὀριο τη δεκαετία του «40» την αποκολούμενη από πολλούς «Χρυσή Δεκαετία» του Λεβιδίου.

Στη συνὲχεια η μετανάστευση αποτὲλεσε την πληγή του τόπου μας που αιμορραγεί καθημερινά Και οι απόδημοι του χωριού μας αν και διατηρούν την αγάπη προς τη Γενὲτειρα, δεν παύουν να ζουν μακρυά από την πατρίδα τους για πολλούς λὸγους, που θα ποὲπει να αποτελὲσουν την αφορμή για κάποια ἐρευνα αργότερα.

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Βρεγμένα παξιμάδια

Ἠταν ἔνας πολύ μεγάλος τεμπὲλης. Ἠ τεμπελιά του ἐξελίχτηκε σὲ τὲτοιο βαθμό που στό τὲλος δὲν αποφάσιζε οὔτε καί νά φάει, γι' αὐτό πῆρε τήν απόφαση νά πεθάνεῖ. Πὲθανε, λοιπόν, καί τοῦ κάνανε τήν κηδεία. Στό δρόμο γιά τό νεκροταφεῖο, πού τόν πήγαιναν τὲσσεροι, απάντησαν μιά γριά. Ρώτησε ἡ γριά ποιός πὲθανε καί τῆς εἶπαν ὁ τάδε. Ξαναρώτησε από τί πὲθανε. Τῆς εἶπαν από πεῖνα. Βρὲ τόν εὐλογημὲνο, λὲει από μόνη της ἡ γριά, δὲν ἐρχόταν νά τοῦ δώσω κάτι παξιμάδια πού εἶχα νά φάει. Κι ὁ «πεθαιμὲνος» από τό φὲρετρό του: «Τά παξιμάδια ἦσαν βρεγμὲνα;» «Ὄχι Ὄχι» λὲει ἡ γριά. Ὁ πεθαιμὲνος ξανάπεσε στήν κάσα του λὲγοντας: «Προχωρεῖτε, προχωρεῖτε».

ΤΟ ΛΕΒΙΔΙ
χθὲς—σήμερα—αύριο

Υπεύθυνος για την ἐκδοση ἐίναι το Δ.Σ. του Φιλοτεχνικού συλλόγου Λεβιδίου που αποτελούν οι:

Ιωάννης Κ. Καρὲλλας, Γεώργιος Δ. Ρογάρης, Γεώργιος Δ. Μαντάς, Ιωάννης Π. Πάρχας, Σοφία Δ. Κουμαρὲλα, Κων)νος Ευθ. Καμπὲλος, Ιωάννης Π. Σιόλας.

Εδρα: Λεβίδι
Τηλ. : 0796)22239—22168
Ετήσια συνδρομή:
Εσωτερικού Δρ. 300
Εξωτερικού $ 10

Την ἐκδοση επιμελεῖται συντακτική επιτροπή που την αποτελεύν τα μὲλη του Δ. Σ. και οι:
Ιωάννης Χ. Προγκοιστής, Βασιλική Δ. Κουμαρὲλα Σταύρος Η. Γκιωνάνης.

Υπεύθυνος Τυπογραφείου: ΠΑΝΑΓ. ΗΛ. ΚΑΡΥΔΗΣ
Σπετσεροπούλου 1
Τηλ. 231890
ΤΡΙΠΟΛΗ

Λαογραφία τοῦ Λεβιδίου

Κάθε περιοχή μιας χώρας, ἐχει τα δικά της γνωρίσματα, όχι βὲβαια τα γεωγραφικά, αλλά εκεἰνα που συνθὲτουν την ψυχική και πνευματική της φυσιογνωμία. Τον τρόπο ζωής, τα ήθη και ἐθιμα, τις τοπικὲς παραδόσεις, τη μουσική, τα τραγούδια, τις ενδυμασίες, τις γορτὲς, τους χορούς και πολλά άλλα που αποτελούν τὲλος τα γνωρίσματα του λαού της περιοχής αυτής.

Τα παλιά χρόνια οι άνθρωποι ζούσαν περιορισμὲνοι στο χωριό τους, χωρίς καμμία επικοινωνία με τα μεγάλα κὲντρα, κλεισμὲνοι στο σπίτι τους, στον εαυτό τους κι επόμενο ἠτανε να διατηρήσουν όσα μάθαιναν και να τα παραδώσουν στα παιδιά τους, γι' αυτό η ζωή ἐμενε η ίδια και οι συνθήκες χωρίς καμμία παραλλαγή. Σήμερα όμως τα πράγματα αλλάξανε ριζικά. Η επικοινωνία ἐγινε εύκολη και τα μὲσα μαζικής ενημὲρωσης βρίσκονται στη διάθεση του κὲθενός κι' ἐτσι κάθε μὲρα που περνάει αλλάζουνε οι εκδηλώσεις, οι συνήθειες και ο τρόπος ζωής του Λαού της κάθε περιοχής, κια για να διατηρηθεί η ιστορία και για να μη χάσει η περιοχή και αυτή τη φυσιογνωμία της, γίνονται λαογραφικὲς μελὲτες και δικαίως σήμερα η λαογραφία αποτελεί το καλύτερο κεφάλαιο της ιστορίας κάθε τόπου.

Η περιοχή που υστερεί στον τομὲα αυτό ἐίναι η δική μας και ἐίναι ανάγκη το μεγάλο αυτό κενό να συμπληρωθεί το γρηγορώτερο, γιατί ελάχιστοι ἐίναι ακόμα, εκεἰνοι που θυμούνται τα παλιά για να συμπεριληφθούν στη λαογραφία, αφού σε λίγα χρόνια θα λείψουνε κι αυτοί κι ἐτσι η παράδοση του τόπου μας θα μείνει σαν μακρυνή ανάμνηση.

Αν το μεγάλο αυτό ἐργο το αναλάβουνε τα παιδιά του Συλλόγου, θα προσθὲσουν ἐνα ακόμα ιστορικό σταθμό στο ενεργητικό τους, γιατί θα συντελὲσουνε να μην αλλοιωθεί αυτό που κάποτε ἠτανε ο τόπος μας και οι άνθρωποί του. Και ἐίμαστε βὲβαιοι ότι θάχουνε αμὲριστη τη συμπαράσταση εκεἰνων που κρατήσανε ακὲραια την παράδοση και τη μεταφὲρανε ζωντανή μὲχρι των ημερών μας. Εκεἰνων που θυμούνται τα παλιά. Ολα αυτά τα παλιά που θ' αποτελὲσουν το περιεχόμενο της Λαογραφίας. Αυτά δηλαδή που σβήνουν και δεν ξανάρχονται.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΤΣΟΥΡΑΣ

Κανονισμὸς ἔκδοσης

Η Συντακτική επιτροπή που συγκροτήθηκε από το Διοικητικό Συμβούλιο του Φιλοτεχνικού Συλλόγου Λεβιδίου, με σκοπό την αποδοτικότερη και πιο συντονισμὲνη δουλειά για την επιμὲλεια και ἐκδοση της εφημερίδας θα απαρτίζεται από επτά μὲλη. Από αυτούς τα τὲσσερα μὲλη θα προὲρχονται από το Διοικητικό συμβούλιο και τα άλλα τρία από μὲλη του Συλλόγου.

Μετά από ομόφωνη απόφαση του Δ.Σ. η Συντακτική επιτροπή επεξεργάσθηκε ἐνα σχὲδιο κανονισμού για την ἐκδοση του ἐντυπου.

Το σχὲδιο αυτό μετά από αρκετὲς βελτιώσεις δημοσιεύουμε σήμερα στο πρώτο ἐντυπο για να αποτελὲσει τη βάση σε παραπὲρα συζήτηση με βελτιώσεις, τροποποιήσεις, συμπληρώσεις από όλους τους αναγνώστες.

Θα περιμὲνουμε τις σχετικὲς προτάσεις σας, ὡστε σύντομα να ολοκληρωθεί και να αποτελὲσει τον Κανονισμό αυτού του ἐντυπου.

Μὲχρι να ολοκληρωθεί θα ισχύει το σχὲδιο του κανονισμού που ακολουθεί:

Αρθρο 1. Ο Φιλοτεχνικός σύλλογος Λεβιδίου εκδίδει εφημερίδα με τίτλο ΤΟ ΛΕΒΙΔΙ ΧΘΕΣ—ΣΗΜΕΡΑ—ΑΥΡΙΟ.

Αρθρο 2. Σκοπός της ἐκδοσης ἐίναι: α) Να γίνει ἐνα μὲσο επικοινωνίας όλων των ΛΕΒΙΔΙΩΤΩΝ που βρίσκονται στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό. β) Να συμβάλλει στην κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη του χωριού. γ) Να δώσει τη δυνατότητα σ' όλους τους Λεβιδιώτες να φέρουν στη δημοσιότητα σκὲψεις, ιδὲες, προβλήματισμούς και ενδιαφὲροντα, που όλοι λίγο ή πολύ ἐχουμε για διάφορα ζητήματα που μας αφορούν. δ) Να εξυπηρετήσει το διάλογο μεταξύ μας. ε) Να ενημερώνει τους Λεβιδιώτες για διάφορα τοπικὰ θὲματα.

Αρθρο 3. Υπεύθυνο κατά το νόμο ἐίναι το Δ.Σ. του Φιλοτεχνικού συλλόγου.

Αρθρο 4. Την ἐκδοση επιμελεῖται συντακτική επιτροπή που θα απορτίζεται από 4 μὲλη του Δ.Σ. και 3 μὲλη του συλλόγου, που θα ορίζει το Δ.Σ.

Αρθρο 5. Το πνεύμα που θα διέπει την ἐκδοση θα ἐίναι εκεἰνο που κυριάρχησε μὲχρι τώρα στο Φιλοτεχνικό σύλλογο. Ἐνα πνεύμα χωρίς προπαγανδισμούς, που θα αγκαλιάζει όλους τους Λεβιδιώτες τονίζοντας τις ουσιαστικὲς ομοιότητες και αγνοώντας τις επιφανειακὲς διαφορὲς με στόχο την καθολική ενεργοποίηση σε μια προσπάθεια δημιουργίας.

Αρθρο 6. Η συντακτική επιτροπή τηρεί: α) Βιβλίο με τεφά καταθὲσεως της ύλης. β) Φὰκελλο ἀρθρων για κάθε τεύχος. γ) Φὰκελλο επιστολών. δ) Βιβλίο Δ)νσεων συνδρομητών. ε) Βιβλίο οικονομικών.

Αρθρο 7. Η δημοσίευση των ἀρθων γίνεται με τη σειρὰ προτεραιότητας υποβολής.

Αρθρο 8. Αρθρα επίκαιρα ή ἄλλα που ζητάνε ἀμεση απάντηση ἐχουνε προτεραιότητα.

Αρθρο 9. Αρθρα που η συντακτική επιτροπή κρίνει ότι θα βλάψουν το συμφὲρον του συλλόγου ή θα δημιουργήσουν δυσαρὲσκειες των αναγνωστών, η συντακτική επιτροπή τα φὲρνει σο Δ.Σ. και αυτό ἐίναι υποχρεωμὲνο να τα συζητήσει με τον υπογράφοντα και μετά από φιλική και καλοπροαίρετη συζήτηση και με κριτήριο το καλό του συλλόγου να αποφασίσουν αν θα πρὲπει να δημοσιευθούν ή όχι.

Αρθρο 10. Η συντακτική επιτροπή με ανακοίνωση που δημοσιεύεται στο ἐντυπο καθορίζει την προθεσμία υποβολής συνεργασιών για το επόμενο τεύχος.

Αρθρο 11. Η συντακτική επιτροπή προτείνει σε συμπατριώτες στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό ειδικά θὲματα για ἀρθρα επίκαιρα ή ειδικά αφιερώματα που εξυπηρετούν τη σύνταξη του ἐντυπου.

Αρθρο 12. Χειρόγραφα ἀρθρα που δημοσιεύονται δεν επιστρὲφονται, αλλά παραμὲνουν στο αρχείο της εφημερίδας.

Αρθρο 13. Στο ἐντυπο επιτρὲπεται η καταχώρηση διαφημίσεων.

Αρθρο 14. Η γλώσσα που θα χρησιμοποιούν οι συνεργάτες στις εργασὲς τους δεν είναι δημοτικιστική επειδή η δημοτική γλώσσα με το μονοτονικό δεν ἐίναι αρκετά γνωστή στους μεγαλύτερους. —

ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

Πιστεύουμε ότι θα βοηθήσει αρκετά όλους τους αναγνώστες και συνεργάτες να γνωρίζουν τα πιθανά θὲματα που θα απασχολούν τις σελὲδες της εφημερίδας.

Ο σκελετός των θεμάτων που προτεἰνουμε δεν ἐίναι φυσικά κλειστός, αλλά ἐίναι πολύ πιθανό να μπορεί να συμπληρωθεί και με ἄλλα θὲματα που θα προσθὲσει ο καθὲνας.

Παραθὲτουμε στη συνὲχεια θεματογραφικό πίνακα.

ΘΕΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑ

1) ΚΥΡΙΟ ΑΡΘΡΟ
2) ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ, Δήμου — Φιλοτεχνικού — Αδελφότητας — Ορχομενού — Εμπορικού — Αγροτικού.
3) Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΩΝ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΩΝ ΜΑΣ, Επικοινωνία με τους απόδημους Λεβιδιώτες.
4) ΘΥΜΗΣΕΣ ΑΠΟ ΑΛΛΟΤΙΝΟΥΣ ΚΑΙΡΟΥΣ — ΠΑΡΑΔΟΣΗ — ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ — ΙΣΤΟΡΙΑ, Για να γνωρίζουν οι νεώτεροι πρόσωπα και αξίες που δεν πρὲπει να λησμονηθούν. Παλιά ἐθιμα, προλήψεις, αστρολογία, ανθολόγιο ιστορικών γεγονότων.
5) ΤΕΧΝΗ — ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ, Τραγούδι — μουσική — χορός — θὲατρο — υφαντά — εκθὲσεις — πεζά — ποίηση.
6) ΠΑΙΔΕΙΑ — ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ — ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ, Σχολική ζωή — Διδακτήρια — Εποπτικά μὲσα — Λειτουργία.
7) ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΟΔΟΣ — ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ — ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ — ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΟΥ ΞΕΝΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΖΩΗΣ.
8) ΛΑΪΚΗ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ, Σκοπός, επιδίωξη λειτουργίας του θεσμού στο χωριό.
9) ΥΓΕΙΑ.
10) ΚΡΙΣΕΙΣ — ΑΠΟΨΕΙΣ, Επί διαφόρων θεμάτων.
11) ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ — ΤΑ ΝΕΑ ΜΑΣ.
12) ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ
13) ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ, Καλλιὲργεια

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

Ο Γεώργιος Νικ. Πάρχας καί ἡ Ἀνθούλα Δημ. Πασπαλιάρη παντρεύτηκαν στίς 29 — 1 — 1983.

Ο Χρίστος Κων)νου Πάρχας καί ἡ Βασιλική Τρύφ. Πλέσσα, παντρεύτηκαν στίς 20 — 3 — 1983.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Θεόδωρος Ἀθ. Μανιάτης καί ἡ συζυγός του Εὐαγγελία ἀπόκτησαν ἀγοράκι στίς 29 — 1 — 83.

Ο Παναγιώτης Ἰωάν. Κουμαρέλας καί ἡ συζυγός του Γεωργία ἀπέκτησαν κοριτσάκι στίς 9 — 3 — 83.

Ο Παναγιώτης Κων)νου Δημητρακόπουλος καί ἡ συζυγός του Εὐγενία ἀπέκτησαν στίς 24 — 2 — 83 ἀγοράκι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Κων)νας χα Β. Γεωργοπούλου ἀπεβίωσε στίς 7 — 1 — 1983.

Νικόλαος Δημ. Παπακωνσταντίνου ἀπεβίωσε στίς 13 — 1 — 1983, Ἠλίας Σταύρου Κωστόπουλος, ἀπεβίωσε στίς 14 — 1 — 1983, Γεωργία Πανάγου Ξυνοῦ, ἀπεβίωσε στήν Ἀθήνα στίς 16 — 1 — 1983, Σταῦρος Κων) νου Βελιώτης ἀπεβίωσε στίς 27 — 2 — 1983, Γεώργιος Κων. Ξυνός ἀπεβίωσε στίς 11 — 3 — 1983, Κων)νος Δημ. Μήτρου ἀπεβίωσε στίς 5 — 4 — 1983.

Γεώργιος Κων)νου Γκατζιώνης, ἀπεβίωσε στήν Ἀθήνα στίς 11 — 4 — 1983.

Σοφία χα Γεωργίου Μήλιαρη, ἀπεβίωσε στό Λεβίδι στίς 14 — 4 — 83.

Δήμητρα χα Διονυσ. Καράπαπα, ἀπεβίωσε στό Λεβίδι στίς 19 — 4 — 1983.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

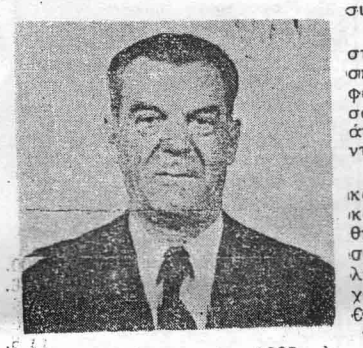

Στις 14 Ἰανουαρίου 1983 πέθανε σε ἡλικία 58 χρόνων ο Ἠλίας Κωστόπουλος, δάσκαλος που υπηρέτησε στο Λεβίδι από το 1959 — 1974. Γεννήθηκε το 1925 στο Λεβίδι από γονεῖς αγρότες. Σε ἡλικία 11 χρόνων ἐμεινε ὀρφανός από πατέρα κι αναγκάστηκε από τα δεκαέξι του να μπει στη σκληρή βιοπάλη. Παρά το σξύ πρόβλημα της επιβίωσης που αντιμετώπιζε, τέλειωσε το Γυμνάσιο και σπού δασε στην παιδαγωγική Ακαδημία της Τρίπολη, απ' όπου αποφοίτησε το 1946. Διορίστηκε το 1948, κι από τότε μέχρι το 1982 υπηρέτησε σε πολλά σχολεία της Ἑλληνικής επαρχίας, τις περισσότερες φορὲς κάτω από συνθήκες αντίξοες. Ασκησε ὁμως ευσυνείδητα το ἔργο του και αμείφτηκε αρκετὲς φορὲς απ' την Πολιτεία γι' αυτό. Μεγαλύτερη ὁμως ἡταν η ηθική του αμοιβή, εφόσον ἐιδε τον πνευματικό του μόχθο να καρποφορεί: ευτύχησε να δει τους μαθητὲς του θετικά μὲλη της κοινωνίας και πάρα πολλούς απ' αυτούς επιστήμονες.

Οσοι πέρασαν απ' τα χὲρια του θα θυμούνται το δάσκαλο, που επιβαλλόταν με το σεβασμό που απὲπνεε η προσωπικότητά του, με το γαλήνιο πρόσωπο την ἡρεμη κι αποδοτική διδασκαλία, που ποτὲ δε θύμωσε και δεν τρόμαξε τα μικρά φοβισμένα σπουργίτια του. Οι συμπατριώτες σου και οι μαθητὲς σου, ὡριμοι πια πολίτες, δεν ἐχουμε παρά να σου 'πούμε ευχαριστώ.

Η μνήμη σου να 'ναι αιώνια.

ΝΙΚΟΣ ΔΗΜ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Φτωχός βαρκάρης στο πέλαγος της αγωνίας κουράστηκε κι ἀφησε τα κουπιά στις 13 του περασμένου Γενάρη ο Νίκος Παπακωνσταντίνου, ο αγαπητός φίλος και συμπατριώτης, που ἡταν και ιδρυτικό μὲλος του Φιλοτεχνικού. Εφυγε στα τριαντάρια του χρόνια ἀφού πάλεψε για μια πενταετία με τη σκληρή του μοίρα. Ούτε στην Ἑλλαδα ούτε στο εξωτερικό μπόρεσαν οι γιατροί να κρατήσουν το φως της ελπίδας που σιγόσβαινε.

Οσοι τον γνώρισαν εκτίμησαν στο πρόσωπό του την καθαρή σκὲψη και τη σωστή συμπεριφορά, που συχνά συναντάνε μὲσα στον αδόλευτο απλό λαό οι ἀνθρωποι που ξὲρουν να κινούνται στο χώρο της αναζήτησης.

Γι' αυτό ολόκληρο το Λεβίδι και πολλοί συμπατριώτες φίλοι και συγγενεὶς του από την Αθήνα, ἡρθαν να αποχαιρετήσουν, μὲσα στο θρήνο, το παλληκάρι που αντιμετώπισε με ψυχικό μεγαλείο τη ζωή και το θάνατο.

Τα μὲλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Φιλοτεχνικού αλλά και γενικώτερα τα μὲλη του σωματείου συμμεριστήκαν τη βαθειά λύπη για το θάνατο του Νίκου, με τον οποίο οι ποιό πολλοί συνομήλικοί του ἀλλωστε, ἡσαν συνδεδεμὲνοι με στενούς φιλικούς δεσμούς.

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΛΕΒΙΔΙΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΑΣ

φόρου τιμής από την Πολιτεία απὲδωκαν μετά από τὸσα χρόνια για την γνώση των μεταγενὲστερων.

Στο Λεβίδι, η ψυχική ευγὲνεια των απογόνων του μεγάλου ἡρωα της μάχης Αναγνώστη Στριφτόμπολα, μας χάρισε και τον ἀφταστης τὲχνης και κάλλους μαρμάρινο ανδριάντα του, διπλή προσφορά της περήφανης Καλαβρυτινής γής.

Αυτά τα δυό, μαζί με τον ιστορικό στοχασμό και τη συνθετική λειτουργία της αναπλαστικής ενόρασης, μας φτάνουν για να ζήσουμε νοερά το θανατερό σενάριο της φονικής σύγκρουσης και το ψυχικό μεγαλείο των γενναίων της μεγάλης εκείνης θυσίας.

Γύρω οι μαύροι ὀγκοι του Μαίναλου σκύβουν ν' ακρουμαστούν το ποδοβολητό του Οθωμανικού υπικού και την οχλαλοή της μυριμηγκιάς των επιτιθὲμενων.

Χαμηλώνουν οι ἰσκοι τους να ιδούν το χαλασμό που ζυγώνει, να κρύψουν τα παληκάρια που θα ορμήσουν, σαν φτάσει η μεγάλη στιγμή.

Το χωριό ανταριάζει, τα σπίτια τυλίγει η ανατριχίλα του τρόμου.

Μακρυά, ακόμα καπνίζουν τα καμποχώρια από το πέρασμα του βαρβάρου.

Ομως ο αἴτὸς της Κὲρτεζης δε θα φύγει από το Λεβίδι.

Θεόμορφος στη γαλήνια, αποφασιστική του ὀψη, δε συμβιβάζεται με την ιδὲα της φυγής, με τη ντροπή της ἡττας.

Το εκλεχτό τὲκνο της Αχαϊκής γης, αυτό τον τόπο, αυτή την ὡρα διάλεξε, για να φράξει το δρόμο στις τουρκικὲς ορδὲς, να ταπεινώσει την ἐπαρση του δυνάστη, να δικαιώσει προσδοκίες, να σταματήσει συμφορὲς και θρήνους.

Μια παρουσία θεϊκή, ο γυιός του Χελμού, ἐστησε την αστραφτερή αμορφιά της ψυχής του αντικρυστά στην ασπράδα των χιονισμὲνων κορφών του Μαίνα λου.

Ὡρα μεγάλου, ουράνιου ορισμού, ορισμού μιας ὡριας θυσίας.

Ασάλευτα τα χείλια, ενώ από τ' απόβαθα υψώνεται η ὑστατη προσευχή κι ευχαριστία. Νιώθει το φωτοστὲφανο του ἡρωα και του μάρτυρα στο κεφάλι.

Ο ανοιξιάτικος ἡλιος τον χαιρὲτησε στολισμὲνο, γελαστό, περήφανο.

Στη δύση του θα βουρκώσει, για να τον αποχαιρετήσει νεκρό.

Βουβαίνονται και τ' ἀλλα παληκάρια, βουβαίνονται και τα βουνά.

Κρατιὲται η ανάσα στα στήθια, που τα φλογίζει ακράτητος πόθος. Τρίζουν τα δόντια. Θεριεύουν οι ψυχὲς. Ο ουρανός μίλησε...οι καρδιὲς αποφάσισαν αμετάκλητα να επαναληφθούν, μ' ὀσο αἷμα κι αν χρειασθεί, ο Μαραθώνας και οι Θερμοπύλες.

Μια επανάληψη με τις ἰδιες αναλογίες, για τον ἰδιο ιερό σκοπό.

Υπεροπλία στις εχθρικὲς ορδὲς και δὸλιο στρατήγημα το πισώπλατο χτύπημα.

Την ψυχή τους και το δίκιο του αγώνα τους, οι υπερασπιστὲς του ἁγιου τὸπου τους.

Αυτά τους γιγαντώνουν και νικάνε. Νικάνε μια ως τὡρα σκληρή μοίρα αποτυχιών και ξεκληρισμού.

Ντροπιάζουν τους επιδρομὲις, σκορπάνε το θάρρος στ' απελπισμὲνο Γὲνος, θεμελιώνουν τις νίκες που θ' ακολουθήσουν.

Οχι ἀδικα ειπώθηκε χαρακτηριστικά, ὁτι, αν δεν υπήρχε Λεβίδι, δεν θα γραφόταν ούτε Βαλτὲτσι ούτε Τριπολιτσά. Γιατί εκείνο, που ἐφερε τη διάλυση των στρατοπὲδων της Καρύταινας, της Βλαχοκερασιάς και του Χρυσοβιτσιού, ἡταν η ἐλλειψη του θάρρους, της πολεμικής πὲιρας και της γεύσης της νίκης, που οι γενναίοι του Στριφτόμπολα, του Καπετὰν Αλὲξη, των Πετιμεζαίων, του Χαραλάμπη, του Σολιώτη και των ἀλλων Καπεταναίων της μάχης, με τη μεγάλη νίκη τους ἐδωκαν σταν ατίμητο δὡρο σε ὡρα ἀφατης θλίψης και απελπισίας.

Τη λεπτομερή εξιστόρηση της μάχης και τις θυσίες, ἰσως να ἐίναι αδύνατο να κάνουμε με την ακρίβεια και την πληρότητα που επιβάλλει η ιστορική αλήθεια.

Γι αυτά μίλησε τὸσο παραστατικά από καρδιὲς μανάδων κι αδερφιών το Δημοτικό τραγούδι. Εἰκείνο μόνο ἐίχε τον τὸνο, το χρώμα και τη δύναμη, για να τραγουδήσει το 21, και μὲσα απ' αυτό να παραδοθούν σ' εμάς, στις γενιὲς, ἀσβεστες και υπὲροχες οι μνήμες.

Ετσι, φτωχά θάναι τα δικά μας τα λόγια, αν θελήσουν να μιλήσουν αντιγράφοντας για τη μεγάλη εκείνη στιγμή.

Μονάχα στο αἷμα κυλάει ακόμα, και θα κυλάει ζεστή κι ολοζώντανη η θύμηση, η ευκόνα. Κι από το χώμα, που ποτίστηκε και μυροβολάει, εκεί στ' Αρνυρὲϊκα και στ' ἀλλα ταμπούρια, από τα βουνά που αγνάντεψαν, κι αντιλάλησαν τον αγό της μάχης, ακούνε τ' αυτιά μας το αθάνατο τραγούδι της λεβεντιάς.

Της λεβεντιάς των παληκαριών του 21, που ἐίναι η μεγάλη Εθνική μας κληρονομιά, η πηγή κάθε σκὲψης και δύναμης για τη διαφύλαξη του πολύτιμου αγαθού της Λευτεριάς και της Εθνικής μας ανεξαρτησίας.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΓΚΙΝΤΩΝΗΣ

Πέντε πωλητήρια έγγραφα....

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΑΣ

συζητάει, το κάνει αυτό για να προλάβει ν' αφήσει παρακαταθήκες οι οποίες θα διαβάζονται και θα τονώνουν την ελπίδα.

Οι επιστήμονες εξελίσσονται ραγδαία. Η ιστορία ωριμάζει, όπως ο φυσικός κόσμος, αργά. Ο καρπός του δὲντρου, ὁταν σημάνει η ὡρα, αποκτάει τη στίλβη της ωριμότητας, ὁμοια, ὁταν συμπληρωθεί ο ιστορικός χρόνος οι συνειδήσεις ροδίζουν.

Ειμαστε ὁντα ιστορικά, παιδιά της ιστορίας και γεννήτορὲς της. Η ιστορία ἐίναι πεπρωμὲνο μας και η μοίρα μας δημιουργεί ιστορία. Ο ἀνθρωπος δεν ἐχει φύση, ὁπως το ζώο ἡ το φυτό, ἐχει ιστορία.

Στις μὲρες μας η επαρχία ἐίναι κατεξοχὴν τὸπος λεηλατημὲνος από το διεθνή εξαστισμό. Καιρός ἐίναι να δούμε το παρὸν της ἀμεσα, από το αγνό κι αμόλυντο παρελθὸν.

Στην ανατομία της ιστορίας κάθε τὸπου και κάθε εποχής ο μελετητής κατευθύνεται, συνειδητά ἡ ὀχι, από κάποια γενική θεωρία. Επιχειρώντας μια ιστορική ερμηνευτική μελὲτη προσπαθεί ὑστερα από τη διαπίστωση ὁλων των γεγονὸτων που παρὲχουν οι πηγὲς να τα συνδὲσει αιτιολογικά, να τα κατανοήσει και να συλλάβει το σωστό τους νόημα. Βρίσκει τις αιτίες οι οποίες τα γὲννησαν και τα αποτελὲσματα που με τη σειρά τους προκάλεσαν. Η σύγχρονη ιστορική ὲρευνα θεωρεί τον ἀνθρωπο ως σύνολο κοινωνικών σχὲσεων. Θεμελιώδης ἐίναι η επίδραση ανάμεσα στις υλικὲς συνθὴκες της ανθρώπινης ζωής και στην ανθρώπινη συνείδηση. Δεν ἐίναι η συνείδηση που καθορίζει το κοινωνικό γεγονός αλλά αντίθετα η κοινωνική ὑπαρξη οριοθετεί το περιεχόμενο της συνείδησης 2.

Για την ιστορία «ἐν ἀρχῆ ἦν ἡ πρᾶξις» 3. Αμὲσως μετά από την πράξη, ὑστερα από το τελεσμὲνο γεγονός ακολουθεί η μνήμη.

Αυτή μορφοποιείται και διαιωνίζεται με το λόγο και με το προϊὸν του το κείμενο. Ετσι η πράξη νυκάει τον καταλύτη χρόνο και ο ἀνθρωπος πυρφόρος, με προμηθεϊκό θάρρος, ξεπερνάει τη μοίρα του και συνειδητοποιεί την αξία και τη δύναμή του.

Η ιστορία ἐίναι η κοινωνική επιστήμη που επιτρὲπει την επεξεργασία και τη μετάδοση της μνήμης των αιώνων 4. Αναπόσπαστα δεμὲνη με τις ἀλλες δεν πρὲπει ποτὲ ν' αποχωρίζεται αλλά να συνεργάζεται γιατί «ἐίναι το πιό επικίνδυνο από τα προϊὸντα που ἐχει επεξεργαστεί η χημεία του πνεύματος» (Πώλ Βαλερύ). Η ζωή του ανθρώπου ξετυλίγεται μὲσα στο χρόνο ὁπου αλληλοδιαδὲχονται τα γεγονὸτα και οι τρὸποι σκὲψης, τὼν οποίων το σύνολο αποτελεί την ιστορία του κὸσμου. Μὲσα από το χρόνο γράφει ο ἀνθρωπος την ιστορία 5.

Το γεγονός, ὁμως, δεν ξετυλίγεται μόνο μὲσα στο χρόνο αλλά απλώνεται και στο χώρο, τὸσο αυτό που αναφὲρεται σ' ἐνα ἀτομο ὀσο και η αργή ιστορία του συνὸλου. Ολα εγγράφονται στο παρελθὸν με τις συντεταγμὲνες του χρόνου και του γεωγραφικού περιβάλλοντος 6. Ετσι τα γεγονὸτα εν—τοπίζονται και τα τοπ—ωνύμια δι—αιωνίζονται. Η γεωγραφία πρὲπει να συνυπολογίζεται ως βασικὸτατος παράγοντας τοπικής διαφοροποίησης. Τούτο προσδιάζει στην Αρκαδία, η οποία βρίσκεται στο κὲντρο του Μοριά, με τα ορεινά σύνολα που την περιβάλλουν και που αποτελούν το κύριο συστατικό στοιχείο της.

Η τοπική βιβλιογραφία αντιπροσωπεύεται σ' ὁλες τις χώρες από τεράστιο ὀγκο ἐργων 7 και ἐίναι οριακά απαραίτητη στις γενικὲς μελὲτες. Ιδιαίτερα πολύτιμα ἐίναι τα ἐργα που αφορούν πηγὲς 8 ὁπως αρχεία με χειρόγραφους κώδικες ἡ ἐγγραφα. Τα αρχειακά ἐγγραφα κατὲχουν εξὲχουσα θὲση ανάμεσα στα μὲσα πληροφόρησης που διαθὲτει ο ερευνητής. Ἐίναι το ἰδιο αξιόπιστοι μάρτυρες του κοντινού ἡ απόμακρου παρελθὸντος ὁπως και τα ευκονικά μνημεία, τα κτήρια, οι επιγραφὲς, τα κείμενα στα οποία οι σύγχρονοι ἐχουν καταγράψει τα γεγονὸτα και στα οποία ἐίτε πήραν μὲρος ἐίτε ἀκουσαν να γίνεται λόγος 9. Τα αρχειακά κείμενα δεν ανήκουν στην ιστοριογραφική φιλολογία. Τον καιρό της συγγραφής τους ανταποκρίθηκαν σε στὸχους νομικούς ἡ πρακτικούς. Ἐίναι δηλαδή πηγὲς τεκμηρίωσης. Οι ἰδιώτες προσπαθούν να διασφαλίσουν τα κληρονομικά τους συμφὲροντα, τις δικαιοπραξίες τους, τις θελήσεις τους αποκαθιστὼντας εκ των προτὲρων την απὸδειξη των συμβάσεών τους. Οσο οι νομικὲς ἐννοιες ελευθερώνονται από την πρωτὸγονη αφὲλεια τὸσο αναπτύσσονται οι θεσμοί οι οποίοι προορίζονται να εξασφαλίσουν την εγκυρὸτητα των συναλλαγών, δίνοντας ἐτσι στα ἐγγραφα που τις πιστοποιούν αποδεικτική αξία. Παράλληλα η οικονομική ζωή εντατικοποιείται, οι ανταλλαγὲς επεκτείνονται, οι νὲοι τὺποι συμφωνιών διαμορφώνονται. Αυτὸς ο χείμαρρος των συμφερὸντων αφήνει πίσω του ἡ αποθὲτει στις ὀχθες μια πρὸσχωση με τη μορφή της γραπτής τεκμηρίωσης. Οποια κι αν ἐίναι τα στοιχεία των πηγών αποτελούν ανεξάντλητο ορυχείο πληροφοριών.

Ψήγματα από αυτό τον Πακτωλό θα παρουσιάσουμε. Πρὸκειται για πὲντε προεπαναστατικά δικαιοπρακτικά ἐγγραφα από το Λεβίδι, με χρονολογίες: 25 Οκτώβρη 1794, 24 Αυγούστου 1798, 22 Αυγούστου 1799, 19 Οκτώβρη 1816 και 17 Μάη 1820. Το πρώτο αφορά πώληση σπιτιού, το δεὺτερο και το πὲμπτο ἐίναι πωλητήρια αμπελιών και το τρίτο και τὲταρτο περιὲχουν μεταβιβάσεις χωραφιών. Ολα βρίσκονται στο Αρχείο Εγγράφων της Ιστορικής και Εθνολογικής Εταιρείας της Ἑλλάδος, 10 στην οποία και τα δώρησε μεταξύ 1901 και 1902 11 ο εταίρος της από το 1885, φιλόλογος (γυμνασιάρχης) — βουλευτής Μαντινείας Παναγιώ της Ιωάννη Παπαναστασίου 12

ΤΑ ΝΕΑ ΜΑΣ

Με πραγματικά ιδιαίτερη λαμπρότητα γιορτάστηκε φέτος η 162η επέτειος της ιστορικής μάχης του Λεβιδίου, της 14ης Απριλίου 1821.

Ο εορτασμός ἡταν τριήμερος αρχίζοντας από 22.4.83. Από το πρωΐ της Παρασκευής ἐγινε γενικός σημαιοστολισμός. Την ἰδια ημὲρα, ὡρα 11 π.μ. ἐγιναν αγώνες δρόμου για να τιμηθεί ο ἡρωας Αναγνώστης Στριφτόμπολας. Πὴραν μὲρος μαθητὲς και μαθήτριες, σε μεγάλο αριθμό, από ὁλα τα σχολεία. Οι δρομεὶς τερμάτιζαν το δρόμο κάτω ακριβώς από τον επιβλητικό ανδριάντα του ἡρωα. Στους νικητὲς απονεμήθηκαν αναμνηστικά διπλώματα και στους ἐξη πρώτους από αυτούς η Α.Τ.Ε. αθλοθὲτησε χρηματικό βραβεῖο 1.500 δρχ. που παράδωσε την Κυριακή το μεσημὲρι σε επίσημη τελετή ο Δ)ντής του Υποκ)τος Α.Τ.Ε. Λεβιδίου κ. Δ. Δεμάγκος.

Στη συνὲχεια στα Αργυρὲϊκα, ὁπου ἐπεσε μαχόμενος ο Στριφτόμπολας, ἐγινε το καθιερωμένο τρισάγιο. Παραβρὲθηκαν η Δημοτική αρχή με επικεφαλής το Δήμαρχο, οι προϊστάμενοι των υπηρεσιών, οι μαθητὲς ὁλων των σχολείων με τους δασκάλους και τους καθηγητὲς τους καθώς και πλήθος συγχωριανών μας.

Σε γιορταστική ατμὸσφαιρα πέρασε και το Σάββατο. Δημοτική μουσική και κλέφτικα τραγούδια ακούγονταν κατά διαστήματα από τη μεγαφωνική συσκευή του Δήμου. Τις απογευματινὲς ὡρες για να πάρουν μὲρος στη γιορτή ἡρθαν από την Αθήνα πολλοί Λεβιδιώτες και φίλοι του Λεβιδιού. Το βράδυ παρατηρήθηκε ζωηρή κίνηση στα καταστήματα και τα κὲντρα.

Την Κυριακή 24.4.83 κορυφώθηκαν οι γιορταστικὲς εκδηλώσεις. Αρχισαν με το εωθινό σάλπισμα, που παιάνισαν σαλπιγκτὲς και τυμπανιστὲς του γυμνασίου. Στη συνὲχεια, ὡρα 11, στην κατάμεστη από κὸσμο εκκλησία του Προδρόμου ἐγινε δοξολογία. Χοροστάτησε ο Μητροπολίτης Μαντινείας και Κυνουρίας κ. Θεὸκλητος, ενώ τον πανηγυρικό εκφώνησε ο συμπολίτης μας κ. Στὲλιος Θ. Γκιντώνης, που με περισσή σαφήνεια και χαρακτηριστική γλαφυρὸτητα ανάλυσε τις διαστὰσεις και τη σημασία της μάχης.

Δεν ἐίναι υπερβολή αν η παρὲλαση που ακολούθησε από τους μαθητὲς και τις μαθήτριες ὁλων των σχολείων, μπροστὰ στους επισήμους, χαρακτηριστεί σα μεγαλειὼδης. Το θὲαμα ἡταν εντυπωσιακό. Ντυμὲνα τα νιάτα με τις εθνικὲς παραδοσιακὲς φορεσιὲς, με χαρούμενα πρὸσωπα, με λεβὲντικη περπατησιὰ και περηφὰνεια εθνική, ἐδωσαν πολύ συγκίνηση στο μεγάλο πλήθος που ἡταν συγκεντρωμὲνο από το Λεβίδι και τα γύρω χωριὰ και το οποίο χειροκροτούσε ασταμὰτητα. Στην επιτυχία της παρὲλασης συνὲβαλε τα μέγιστα η συμμετοχή της Φιλαρμονικής του Δήμου Τριπὸλεως, ευγενής προσφορὰ του Δημὰρχου Τριπὸλεως.

Μετὰ την παρὲλαση ἐγιναν οι μαθητικοί χοροί στην πλατεία. Χὸρεψαν οι μαθητὲς και οι μαθήτριες Ελληνικούς Δημοτικούς χορούς από ὁλη την Ἑλλὰδα. Η πολυχρωμία των στολών οι αρμονικὲς και συγχρονισμὲνες χορευτικὲς φιγούρες σε συνδυασμὸ με την προσεχτικὰ επιλεγμὲνη δημοτική μουσική συνθὲτανε μία ανεπανάληπτη αισθητική απὸλαυση που αρμονικὰ ταυτιζὸτανε με το γραφικό ανοιξιὰτικο τοπίο.

Στην αίθουσα του Φιλοτεχνικού Συλλὸγου ακολούθησε δεξίωση που ἐδωσε ο Δήμος για να τιμήσει τους καλεσμὲνους του. Προσφερθήκανε εκλεκτοί μεζὲδες και γνήσιο Λεβιδιώτικο βαρελίσιο κοκκινέλι, που δημιούργησε ατμὸσφαιρα ευφορίας, με φυσικό αποτὲλεσμα το δημοτικό χορό που με κέφι χὸρεψαν ὁλοι οι συγκεντρωμὲνοι, γιλέντι τρικούβερτο, κατὰ που λέμε. Στη δεξίωση εκτὸς από τους επίσημα καλεσμὲνους παρακάθησαν πὰρα πολλοί Λεβιδιώτες καθώς και από τα γύρω χωριὰ που ἐλαβαν μὲρος στο γιλέντι.

Με τη δεξίωση αυτή ἐκλεισαν οι επίσημες τριήμερες εκδηλώσεις, που ὁπως ἐίπαμε και στην αρχή ἡταν ἰδιαίτερα λαμπρὲς.

Στη γιορτή της Κυριακής προσκλήθηκαν και παραβρὲθηκαν: Ο Νομὰρχης Αρκαδίας, οι βουλευτὲς κ.κ. Σεχιὼτης και Κιαλτεζιὼτης, οι Διοικητὲς των μεγὰλων στρατιωτικών μονὰδων που εδιρεύουν στην Τρὶπολη, ο Διοικητής Δ)σεως Χωρ)κής Αρκαδίας, οι Δὴμαρχοι Τριπὸλεως και Μεγαλοπὸλεως, ο Πρὸεδρος της Κανδήλας, ο Νομ. Σύμβουλος κ. Γ. Κατσίνης, & ως εκπρὸσωπος του Συλλὸγου Λεβιδιωτὼν Αθήνας ο κ. Γεὼργιος Χρ. Ζης και πολλοί ἀλλοι.

Αισθητή ἐγινε από ὁλους η απουσία αντιπροσωπεὶας της κοινὸτητας Κὲρτεζης, πατρίδας του Στριφτόμπολα, παιρὸλο που ἐγινε και σχετική πρὸσκληση από το Δὴμο.

Σε ὁλους ὀσους συνὲβαλαν στην επιτυχία της γιορτής πρὲπουν συγχαρητὴρια, ἰδιαίτερα στα παιδιὰ.

Μας ἐστειλαν επίσης ἀρθρα κατὰ σειρὰ παραλαβής, οι: 1) Ιωὰννης Π. Αποστολὸπουλος, 2) Στὲλιος Θ. Γκιντὼνης, 3) Κων)νος Στ. Παπασωτηρίου, 4) Αναστὰσιος Παν. Παπαναστασίου, 5) Ιερεὺς Ιωὰν. Κατσαιρὸς, 6) Μαθητικὲς Κοινὸτητες Λυκείου, που λὸγω πληθὼρας ὑλης δεν δημοσιεὺτηκαν στο πρὼτο φὺλλο.—

Το δεὺτερο φὺλλο θα κυκλοφορήσει στις αρχὲς Ιουλίου 1983. Παρακαλούμε τους συνεργὰτες μας μὲχρι τις 10 Ιουνίου να μας στεὶλουν τὶς εργασίες τους.

(Λεβίδι 1845 — Τρίπολη, 26 Αυγούστου 1907).

(συνεχίζεται)

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ε Ι Σ

1. Μαλεβίτσης Χρήστος, Η τραγωδία της ιστορίας, Δώδεκα δοκίμια μεταϊστορικού προβληματισμού, Αθήνα, Δωδώνη, 1973 8, 11, 42, 43, 203.

2. Σβορώνος Νίκος, Ανὰλεκτα νεοελληνικής ιστορίας και ιστοριογραφίας, στη σειρὰ: Ιστορική Βιβλιοθὴκη, Αθήνα, Θεμὲλιο, 1982, 44, 65.

3. Φασουλὰκης Στὲριος, Επανὰσταση και ιστορική μνὴμη, Αθήνα, Ιστορική και Εθνολογική Εταιρεία της Ἑλλὰδας, 1983, 1.

4. Μαρρού Ανρύ—Ιρενέ, «Τί ἐίναι η ιστορία», στο συλλογικό ἐργο: Ιστορία και μὲθοδοί της, της Εγκυκλοπαίδειας της Πλειὰδος, διεὺθυνση Σαρλ Σαμαράν, Αθήνα, Μορφωτικό Ἱδρυμα Εθνικής Τραπὲζης, 1979, τὸμος Α΄ (Γενικὰ προβλὴματα, μετὰφραση: Ελὲνη Στεφανὸκη), 23.

5. Κορντολιὰνι Αλφρεντ, «Υπολογισμὸς του χρὸνου, χρονολογία, ημερολὸγια», στο κεφὰλαιο: Ο χρὸνος και ο τὸπος, του συλλογικού ἐργου: Ιστορία και μὲθοδοί της..., ὁ.π. σημ. 4 σελὶδα 67.

6. Ιγκουνὲ Σὰρλ, «Η γεωιστορία», στο κεφὰλαιο: Ο χρὸνος και ο τὸπος, του συλλογικού ἐργου: Ιστορία και μὲθοδοί της... ὁ.π.σημ. 4 σελὶδα 108.

7. Μαρὸ Πιὲρ, «Τα εργαλὲια της ιστορικής ὲρευνας», στο κεφὰλαιο: Μερικὰ καθοδηγητικὰ νὴματα, του συλλογικού ἐργου: Ιστορία και μὲθοδοί της...ὁ.π.σημ. 4 σελὶδα 302.

8. Λὲγοντας πηγὲς εννοούμε ὁ,τιδήποτε το οποίο μπορεί να μας αποκαλύψει κὰτι για το παρελθὸν του ανθρώπου.

9. Τεσιὲ Ζορζ, «Διπλωματική» στο συλλογικό ἐργο: Ιστορία και μὲθοδοί της, της Εγκυκλοπαίδειας της Πλειὰδος, διεὺθυνση Σαρλ Σαμαράν, Αθήνα, Μορφωτικό Ἱδρυμα Εθνικής Τραπὲζης, 1981, τὸμος Β΄ τεὺχος 1 (Μεθοδικὴ αναζὴτηση των μαρτυριὼν, μετὰφραση: Ελὲνη Στεφανὸκη) 219—220.

10. Η Ιστορική και Εθνολογική Εταιρεία της Ἑλλὰδος ιδρὺθηκε στις 17 Μάη του 1882. Το ιδρυτικό υπογρὰφανε γνωστὲς προσωπικὸτητες (επιστὴμονες, ιστορικοί, καλλιτὲχνες, λὸγιοι) ανάμεσα στους οποίους περιλαμβὰνονται οι: Σπυρίδωνας Λὰμπρος, Νικὸλαος Πολίτης, Τιμολὲοντας Φιλήμων, Δημὴτριος Κοιμπούρογιλους, Γεὼργιος Δροσίνης, Αλὲξανδρος Ραγκαβής, Γεὼργιος Βρούτος. Σὴμερα η Εταιρεία με το Μουσεῖο της (Εθνικό —Ιστορικὸ Μουσεῖο) στεγὰζεται στο Μέγαρο της Παλιὰς Βουλής (Σταδίου και Κολοκοτρὼνη, Αθήνα). Σχετικὰ με το ιστορικὸ της: Λὰππας Τὰκης, Τα 100 χρὸνια της Ιστορικής—Εθνολογικής Εταιρείας και του Μουσείου της. 1882 —1982, Αθήνα, Ιστορική και Εθνολογική Εταιρεία της Ἑλλὰδος, 1982.

11. Πληροφορία, λαικωνική σχετικὰ, στα Πρακτικὰ της Ιστορικής και Εθνολογικής Εταιρείας της Ἑλλὰδος των ετὼν 1901 και 1902, Αθὴνησιν, Ιστορική και Εθνολογική Εταιρεία της Ἑλλὰδος, 1903, 15. Τα Πρακτικὰ αυτὰ ἐίναι ενσωματωμὲνα στον ἐκτο τὸμο του ομὼνυμου περιὸδικού της Ι.Ε.Ε.Ε., Δελτὶον της Ιστορικής και Εθνολογικής Εταιρείας της Ἑλλὰδος, τεὺχος 22 (Αὺγουστος 1903) αμὲσως μετὰ από τη σελὶδα 276.

12. Πατὲρας του Αιλὲκου Παπαναστασίου (Τρὶπολη, 8 Ιούλη 1879 —Εκὰλη Αττικής, 17 Νοὲμβρη 1936) νομικού, κοινωνιολὸγου, βουλευτὴ Αρκαδίας, υπουργού και πρὼτου πρωθυπουργού της αβασὶλευτης Ελληνικὴς Δημοκρατὶας (23 Γενὰρη—18 Ιούλη 1924 και 26 Μάη—3 Ιούνη 1932). Σχετικὲς σὺντομες πληροφορὶες παρὲχει ο Βαγενὰς Θὰνος, Χρονικὰ Λεβιδίου και αρκαδικού Ορχομενού, Αθὴναι, Εκδοσὶς «Αδελφὸτητος Λεβιδιωτὼν» (Αττικής) 1975, 362, 363, 371—378.—

Μνήμες

«ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ»

Για τους νεότερους, που διψάνε να γνωρίσουν πρόσωπα και γεγονότα από παλιότερα χρόνια, αλλά κι από κάποια ακατανίκητη διάθεση νοσταλγικής ανάπλασης, θα επχειρήσουμε από τις στήλες αυτής της εφημερίδας την παρουσίαση μορφών, που δεν είναι πια ανάμεσά μας, αλλά το πέρασμά τους άφησε στη θύμηση κάτι το ιδιαίτερα αλησμόνητο.

Στο Λεβίδι, που ήταν—και είναι ακόμα—τόπος με αγροτοποιμενικό στοιχείο, ας αποδεχτούμε ότι η προτεραιότητα της παρουσίασης αυτής ανήκει στους ξωμάχους.

Στους ανθρώπους που δεν είχαν τα προνόμια να καθίσουν πολλά χρόνια στα θρανία, για να καλλιεργήσουν τον πνευματικό εαυτό τους (και να σταδιοδρομήσουν σαν «γραμματιζούμενοι»), αλλά οδηγημένοι από χαρισματικό αισθητήριο και πλούσια αρετή πορεύτηκαν σωστά, φιλοσοφημένα, αντιμετωπίζοντας με ανεξάντλητη στωϊκότητα, με ήρεμη δύναμη και με μάτια γελαστά και τις πιο μεγάλες αναποδιές της ζωής σε χρόνια σκληρά.

Εκείνους, που ενόσω ζούσαν υπερεκτιμήθηκαν και μεταθανάτια μυθοποιοῦνται, για να δίνει η θύμησή τους σ' εμάς τους κατοπινούς τις διαστάσεις και τη χρησιμότητα της αρετής, όταν σε ώρα αμφιβολίας την αποζητάμε.

Αρχίζοντας λοιπόν με τη νοσταλγία αυτή, τώρα που οι σημερινές τυραννικές αμφιβολίες και...«αμφισβητήσεις» μας κάνουν ν' αναζητάμε στη φλοσοφία των παλιών κάποιες μορφές δυναμισμού, παίρνουμε πρώτα εκείνους που έζησαν κοντύτερα στη φύση, συντροφιά μ' όλα τα στοιχειά της, αλλά και τις ατίμητες χάρες της.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΙΩΛΗΣ (ΑΛΕΥΡΑΣ)

Ο «Γέρος» καταγόταν από ονομαστό σόϊ και οικογένεια μ' άλλα δέκα...αδέρφια!

Εζησε στο βουνό όσο τα πόδια του βάσταγαν να τον φέρνουν ως τις κορφές του.

Εκεί ήταν το θερινό κατάλυνα τους φιλέψει βούτυρο δαρμέθεριακά βουνίσια πρόβατα, το λιβάδι με τ' άλογα, το πηγάδι του.

Δεν ήταν τσέλιγκας ο Αλευράς. Θα ήταν τοουλάχιστον άτυχος ένας τέτοιος χαρακτηρισμός, πού σχεδόν ταυτίζεται με τα πλούτη, για το βασιλιά της Κάπελης και των υψίπεδων του Μαίναλου.

Το βιός του τόχε, για να μη γνωρίσει της φτώχειας τις πίκρες και της όποιας ταπείνωσης τη γεύση.

Το βιός εκείνο, όσοι μπορούσαν ν' ανεβούν τ' απότομο μονοπάτι πούβγαζε στη στάνη για να τους φιλέψει βούυρο δαρμένο στο καδί ή για να τους πήξει τον τραχανά με την ασύγκριτη γεύση, ένιωθαν πως το θυσίαζε για να δειχτεί θεϊκά φιλόξενος στους επισκέπτες του.

Η στρούγκα πρόβαλλε μέσα από μια χτυπητή αντίθεση του δάσους με το ξέφωτο, στη σκιαχτερή βουβασιά του λόγγου. σαν απίστευτη αποκάλυψη ανθρώπινης ζωής, μακρυά από τον άλλο κόσμο.

Βουνίσιο το σκηνικό, μεγαλόπρεπη η υποβλητικότητά του, μακρυά από τ' ανθρώπινα και τα ήμερα, τα συμβατικά και τ' αφύσικα, σε τυλίγει το δέος, καθώς με πολλή δυσκολία, τα πελώρια μαντρόσκυλα πειθαρχοῦν στη φωνή του αφέντη τους να συγκατατεθούν στην παρουσία άγνωρου επισκέπτη.

Από τις κλάρες των γύρω πανύψηλων έλατων κρέμονται οι καρδάρες και τα λεβέτια με το άδαρτο γάλα και οι τσαντίλλες με το χλωρό τυρί, που οι παραγυιοί θα το πάνε στη «χώρα».

Παράμερα οι μπιστικοί κοντά στο κοπάδι, και οι αλογαραίοι, που κατεβαίνουν τον Αλωνάρη ν' αλωνίσουν τα λυώματα του χωριού με τα καλοζωϊσμένα και δυσκολοδάμαστα άλογα—μια δωδεκαριά—βουνίσια δύναμη και βοήθεια—που εκιηδένιζε την τυραννία και τη ζάλη του αλωνισμού.

Τα πρώτα χρόνια ο Αλευράς είχε στη δούλεψή του και Ρουμελιώτες μπιστικούς.

Ισως το παράξενο, στοχαστικό μυαλό του, αναζητούσε στη συντροφιά των Ρουμελιωτών κάποιες αλλοιώτικες μορφές ποιμενικής ζωής, που η ασίγαστη φαντασία του τον έβαζε στον πειρασμό να μπολιάσει βιωματικά έτσι τη Μωραΐτικη περηφάνεια, με τη Ρουμελιώτικη λεβεντιά.

Από τους μπιστικούς του ήρθε κάποτε ένας στο Γυμναστήριο, που προπονιούνταν εξωσχολικοί αθλητές για αγώνες της Περιφέρειας, γιατί ανάμεσά τους ήταν κι ένας πολύ γεροδεμένος αδερφός του. Την ώρα εκείνη γινόταν προπόνηση στο αγώνισμα της λιθοβολίας. Σε μια στιγμή ζήτησε κι ο μπιστικός να δοκιμάσει κι αυτός το λιθάρι. Γύρευε ποιός πόθος φούσκωσε τα στήθια του, κι αδράχνοντας σαν άλλος Οδυσσέας το λιθάρι στο χέρι του, τόριξε δυό οριές μακρύτερα από τους άλλους αποσβολωμένους αθλητές, νιώθοντας με το δικό του αδήλωτο τρόπο και με αντρίκια σεμνότητα την αίσθηση της υπεροχής.

Αυτός ο μπιστικός δεν ήταν από τους ξένους της στάνης, αλλά από το λεβέντικο σόϊ του Αλευρά, μεγαλωμένος στην ξωμαχιά, με το μαύρο ψωμί και της Κάπελης το ζωογόνο αγέρι.

Μπασμένος τώρα πια κι αυτός στα χρόνια, άκουσε, σαν του θύμισα το περιστατικό, για της νιότης του την αντρειά ψελίζοντας με συγκίνηση, που μόλις συγκρατούσε: Αλλα τα χρόνια εκείνα... Και σαν τον ρωτούσα, μου διηγιόταν με μια απίστευτα στρωτή παραστατικότητα, με μια ασυνήθιστη ζωντάνια—αλλά και νοσταλγία—άσβεστες μνήμες, πούνιωθες ν' αποπνέουν το άρωμα της ελατόπισσας, να μοιάζουν με την εξαίσια και μυστηριακή μουσική των αμέτρητων τροκανιῶν, που αντιβούϊζαν τα βουνά.

Κάναμε αυτή την παρένθεση, για να δώσουμε μια ακόμα εικόνα της πολυσύνθετης και γόνιμης προσωπικότητας, μιας άλλης πολύ πιο αξιοπρόσεχτης διάστασης της ηθικής υπόστασης του Αλευρά.

Η υποδοχή του επισκέπτη στη στάνη, όπως την παρουσίαζαν οι περιγραφές και οι εντυπώσεις, έπαιρνε πέρα από την ανεπιτήδευτη και πηγαία ευγένεια, την άφταστη πάστρα και τη διάθεση για φιλοξενία, κάποιες άλλες υπερβατικές διαστάσεις, καθώς ο «Αμφιτρύονας» του βουνού σε δεξιωνότανε στα παραμυθένια δώματα της άγριας φύσης με θεραπαινίδες τις ξωθιές και τις μούσες. Ολα συμπυκνωμένα στην ποιμενική απλότητα και το μεγαλείο της, καθώς αυτή περίτρανα μαρτυριόταν από τη θεσπέσια παρουσία του ανθρώπου που διάλεξε «τα ψηλά», για να μη γίνεται ζημιωτής στους κάμπους, αφού οι ζημιές από τη βοσκή των κοπαδιών, ήταν τόσο συνηθισμένες στα παλιότερα χρόνια.

Χαριματικός στην ψυχική του λεβεντιά ο «Γέρος» δεν είχε μέσα του τα κατάλοιπα της μεταπελευθερωτικής εποχής, που η λησταεία ήταν τρόπος ζωής κι εκδίκηση μαζί, τιθάσευε κάτω από μια σπάνια μεγαλοσύνη τη δική του πρωτόγονη σκληράδα και συνδύαζε τον ανυπόταχτο χαρακτήρα του ορεσίβιου με μια ολύμπια καλοσύνη.

Δυό γκριζοπράσινα μάτια, που οι απόκοσμες ομορφιές του Μαίναλου τάκαναν ακόμα πιο θεϊκά, ποιός ξέρει ποιά ποίηση θα μπορούσαν να γράψουν.

Αυτή την ποίηση ο «Γέρος» την έκανε τόσο φανερή στις συντροφιές, που τον περίμεναν να τους μιλήσει για τον καιρό, να τους διαβάσει την πλάτη του αρνιού, να τους προσφέρει την πρακτική του ιατρική (για τα άλογα...) ή όταν μαζί τους παραδνόταν στου Βάκχου την προσφιλή ιεροτελεστία..., με το αμίμητο θυμοσοφικό ταπεραμέντο του, με την πάντα λιγόλογη, ζουμερή του κουβέντα.

Ανίκητος από τα στοιχειά της φύσης και τις άλλες δυσκολίες της ζωής ο «Γέρος», υποτάχτηκε μόνο στο χρόνο.

Αποσυρμένος στα στερνά του από το βουνό, κι αφήνοντας πίσω του αδρά της αξιοσύνης του και της λεβεντιάς του τα χνάρια, άφησε στα ενενηνταπέντε του χρόνια γαλήνιος και γελαστός, όπως πάντα, την πνοή του, που πέταξε προς τις κορφές και τα λαγκώματα του Μαίναλου, να σμίξει με του βουνού τις αύρες.

Σ. Γ.

Λεβίδι — Μάρτιος 1983

ΟΜΑΔΙΚΗ ΚΑΘΟΔΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

Το φετεινό Μαγιάτικο Πάσχα όπως προβλέπεται θα γιορτασθεί με την ομαδική κάθοδο πολλών συμπατριωτών στο Λεβίδι από την Αθήνα και άλλα σημεία.

Η καλοκαιρία που συνήθως επικρατεί στον τελευταίο μήνα της άνοιξης, θα δώσει την ευκαιρία να περάσουν όλοι όμορφα τις ημέρες της Λαμπρής, μέσα στα πλούσια έθιμα της λαϊκής παράδοσης.—

Το Δ. Σ. του Φ. Συλλόγου

εύχεται

σε όλους τους Λεβιδιώτες

Καλό Πάσχα

Άφιέρωμα στὸ παιδὶ

Του ΘΑΝΑΣΗ ΚΟΥΦΟΓΙΩΡΓΑ

Κατ' αρχήν και δημόσια συγχαίρω το Διοικητικό Συμβούλιο του Φιλοτεχνικού Συλλόγου Λεβιδίου για τις ωραίες και κουραστικές προσπάθειες που κάνει γύρω από την Πολιτιστική και Κοινωνική ανάπτυξη του χωριού μας και Κοινωνική ανάπτυξη του χωριού μας και εύχομαι ο καθένας από τη θέση του να προσφέρει κι αυτός ό,τι μπορεί υλικά και ηθικά ώστε οι νέοι αυτοί να ενθαρρυνθούν και να πετύχουν περισσότερα για το Λεβίδι που πραγματικά ερημώθηκε και λίγο πολύ ευθυνόμαστε όλοι. Εύχομαι να πραγματοποιηθούν όλα τα σχέδια τους.

Με αφορμή την έκδοση της εφημερίδας του χωριού μας έκρινα σκόπιμο να κάνω σύντομη ενημέρωση γύρω από την «ημέρα του παιδιού» που είναι και επίκαιρο διότι ως γνωστό έχει καθοριστεί από αρκετά χρόνια να εορτάζεται κάθε χρόνο στις 7 Απριλίου. Οπως είναι γνωστό κάθε γιορτή έχει τον τυπικό και τον ουσιαστικό χαρακτήρα της. Η τυπική σημασία της εορτής μπορεί να γίνει από την οικογένεια χωριστά στο σπίτι της ή και από μερικές οικογένειες μαζί συγκεντρωμένες — όπου θα μπορούν οι γονείς να συζητήσουν πολλά και διάφορα προβλήματα των παιδιών τους, μοιράζοντας και διάφορα δώρα στα παιδιά —. Η άλλη σημασία της εορτής η ουσιαστική είναι και η σπουδαιότερη και γι' αυτή θα προσπαθήσω να πω λίγα πράγματα σα Γιατρός — αν και δεν είμαι ειδικός — αλλά περισσότερο με την πείρα την ασφαλιστική.

Πρώτα πρέπει να ξέρουμε τι προϋποθέσεις πρέπει να υπάρχουν για να γεννηθεί ένα παιδί γερό. Επειτα τι χρειάζεται να κάνει η Πολιτεία για την εγκυμονούσα μητέρα τόσο κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης όσο και κατά την ώρα του τοκετού.

Ας αναλύσουμε με λίγα λόγια το πρώτο ερώτημα, πώς μπορεί ένα παιδί να γεννηθεί γερό. Αυτό πρέπει να το συνειδητοποιήσουμε μόνοι μας. Πρέπει να έχουμε υπόψη μας ότι υπάρχουν κληρονομικά νοσήματα όπως είναι η νόσος COOLEY — Δρεπανοκυτταρική άναιμία — μικροδρεπανοκυτταρική κ.λπ. και άλλα που έχουν κληρονομική προδιάθεση Σάκχαρο κ.λπ. και είναι τρομερό στη λαχτάρα ενός ζευγαριού να αποχτήσει παιδί, να βλέπει να αποκτά παιδί που σ' όλη του τη ζωή θα παιδευέται αλλά και οι Γονείς από την άλλη πλευρά θα υποφέρουν. Να εκλείψει η ανευθυνότητα και μόνοι μας να ζητάμε να γίνονται οι απαραίτητες εξετάσεις πριν από το Γάμο. Το τι εξετάσεις πρέπει να γίνουν θα μας το ειπεί ο Γιατρός μας. Στο δεύτερο ερώτημα: Η έγκυος μητέρα προκειμένου να γεννήσει ένα γερό παιδί πρέπει να παρακολουθείται συχνά από το Γυναικολόγο — Μαιευτήρα. Εχει σημασία η Κλινική εξέταση με την έργαστηριακή (εξέταση ούρων — αίματος — ομάδα αίματος η πίεσή της κ.λπ. Πρέπει να αποφεύγει να κουράζεται — να σηκώνει βάρη — να καπνίζει.

Από τη στιγμή που θα γεννηθεί το παιδί πρέπει να παρακολουθείται από τον Παιδίατρο.

Οταν το βρέφος γίνει 3 μηνών θα αρχίσουν τα εμβόλια. Τα εμβόλια στα χέρια της επιστήμης αποτέλεσαν ισχυρότατο όπλο κατά πολλών λοιμωδών νοσημάτων.

Το πως και πότε θα γίνουν είναι ζήτημα του παιδιάτρου. Η Μάστιγα αυτή της ανθρωπότητας τα λοιμώδη νοσήματα που κατά το παρελθόν κυριαλεκτικά αποδεκάτιζε ολόκληρες κοινωνίες δαμάστηκε στα ανεπτυγμένα κράτη σχεδόν τελείως — χάρη στα εμβόλια. Τα εμβόλια είναι τα όπλα που δίνει η επιστήμη έτσι ώστε να θωρακίζεται το σώμα του αποκτώντας ανοσία για πολλές ασθένειες και να γίνει απρόσβλητο.

Κι' αυτό το ζήτημα πρέπει να το συνειδητοποιήσουμε να πειθαρχήσουμε και να κάνουμε ό,τι μας λέει ο Γιατρός μας. Ο άνθρωπος βγαίνοντας για πρώτη φορά από το φιλόξενο περιβάλλον της κοιλιάς της μάνας του — πρωτοαντικρίζει το φως τούτου του κόσμου με μια κραυγή και ίσως είναι ένα προαίσθημα — μια διαμαρτυρία του τι τον περιμένει στη μετέπειτα ζωή του. Μετά όμως από λίγους μήνες εγκλημματισμένο στο κατνούργιο περιβάλλον χαμογελάει στην αγκαλιά της μάνας του και περιμένει να πάρει ό,τι του δώσουν για να μεγαλώσει και να κάνει μία κοινωνία αυριανή καλλίτερη.

Γιατί ας μη γελιόμαστε. Η ιδανική Κοινωνία θα γίνει όταν είναι ιδανικός ο τρόπος που ζούν και μεγαλώνουν τα παιδιά. Τά. σημερινά βλαστάρια καλοφτιαγμένα θα γίνουν αύριο γεροδεμένοι κοριμοί μιας ανθρώπινης ευημερίας. Μια κοινωνία — ένα κοινωνικό σύστημα που σέβεται τον παράγοντα άνθρωπο — πρέπει να έχει σαν πρωταρχική μέριμνα το μεγάλωμα του παιδιού σε συνθήκες τέτοιες που να του δώσουν τις δυνατότητες αργότερα, να είναι χρήσιμο για τη συντήρηση τη δική του και της οικογένειάς του. Το κράτος πρέπει να φροντίσει ώστε τα παιδιά να μπορούν να συμμετέχουν στην ανάπτυξη της κοινότητας και της χώρας που ζούν. Ετσι τα παιδιά αντί να αντιπροσωπεύένα άχρηστο δυναμικό με την κατάλληλη προστασία και προετοιμασία θα μπορέσουν να αναπτυχθούν και να περνάνε ένα παραγωγικό βίο. Θα μπορούευτυχισμένο, δημιουργικό και σαμε να πούμε χίλια δύο πράγματα που έπρεπε να γίνονται για το παιδί. Δυστυχώς μας αναγκάζουν να γυρίσουμε σελίδα και να μπούμε σε ένα κεφάλαιο όχι ευχάριστο, σλλά δυσάρεστο σε όλες του τις διαστάσεις. Δηλαδή στο πια κατάσταση επικρατεί σήμερα και τι προσπάθειες πρέπει να κάνουμε για να περισώσουμε ότι είναι δυνατό να σωθεί. Πρέπει να ομολογήσω ότι δεν μου είναι καθόλου ευχάριστος ο ρόλος που παίζω αυτή τη στιγμή. Δηλαδή να λέω πράγματα που προκαλούν στον καθένα μας αοργής, αγανάκτησης, ντροπής νάμικτα συναισθήματα λύπης, και δεν ξέρω κι' εγώ τι άλλο.

Μερικά Στοιχεία από τον ΟΗΕ.

1) Στις «υπό ανάπτυξη» χώρες οι υγειον. υπηρεσίες είναι προσιτές μόνο στα 5 από τα 100 παιδιά.

2) Στις ίδιες χώρες γεννιούνται 100.000. 000 βρέφη και από αυτά τα 70.000.000, ποσοστό 70%, έρχονται στον κόσμο χωρίς τη βοήθεια εκπαιδευμένου προσωπικού — ας θυμηθούμε τις παλιές πρακτικές Μαμμές τις δικές μας.

3) Πάνω από 200..000.000 βρέφη και παιδιά υποσιτίζονται δηλαδή πεινάνε.

4) τα 85% από τα αγροτόπαιδα δεν έχουν υγιεινό νερό.

5) 20 από τα 100 παιδιά πεθαίνουν προτού φθάσουν 5 χρόνων.

6) Κάθε χρόνο 100.000 παιδιά χάνουν το φώς τους. Τυφλώνονται από έλλειψη βιταμίνης Α.

7) 100.000.000 παιδιά από 7 — 10 χρόνων δεν γνωρίζουν ανάγνωση και γραφή.

8) Στην προσχολική ηλικία μόνο 1 παιδί στα 100 μπορεί να πηγαίνει στον παιδικό σταθμό.

9) Τα παιδιά που μεγαλώνουν σε παραπήγματα ή προχειροκατοικίες στις πόλεις είναι ο μισός πληθυσμός και η αύξησή τους είναι 3 ή 4 φορές μεγαλύτερη από ό,τι στις σύγχρονες πόλεις.

10) 810.000.000 βρέφη και νήπια ζούν σε αγροτικές απομονωμένες περιοχές όπου η βρεφική θνησιμότητα και η πείνα βρίσκονται σε ψηλά επίπεδα.

Στα παραπάνω θλιβερά επίσημα στοιχεία δεν πρέπει να ξεχνάμε και τις χιλιάδες τα αθώα παιδιά που σκοτώνονται ή ορφανεύουν στους Εθνοκτόνους τοπικούς πολέμους — θύματα μιας εγκληματικής φασιστικής νοοτροπίας που υπάρχει πίσω από τα οργανωμένα συμφέροντα των Κυβερνήσεων εκείνων που ποτὲ δεν υπολόγισαν τον παράγοντα άνθρωπο.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Ενα οξὺ Κοινωνικὸ και Εθνικὸ πρόβλημα

Οπως έχει δηλωθεί κατά καιρούς από υπεύθυνους φορείς, το πρόβλημα Ναρκωτικά, δεν μπορεί να κλειστεί στα περιορισμένα πλαίσια του ατόμου ή της οικογένειας ή ακόμη περισσότερο να θεωρηθεί μόνο σαν αναπόφευκτο φαινόμενο της τεχνικής εξέλιξης του ανθρώπου.

Η κύρια αιτία πρέπει να αναζητηθεί στις σκόπιμες και συστηματικές προσπάθειες Εμπορικών και Πολιτικών κυκλωμάτων που ενδιαφέρονται να σκορπίσουν τη σύγχυση και τον αποπροσανατολισμό στους νέους. Να τους εμποδίσουν μ' αυτό τον τρόπο να γίνουν υπεύθυνοι πολίτες, άνθρωποι της δημιουργίας, της προόδου, υπερασπιστές της ειρήνης και της δημοκρατίας και της σωστής κοινωνίας.

Η διάδοση και η κυκλοφορία των ναρκωτικών υποβοηθείται, ενθαρρύνεται αντικειμενικά και από όλο το πλέγμα των ιδεών και αντιλήψεων που βομβαρδίζονται καθημερινά οι νέοι μας μέσα από τα έντυπα, τις ταινίες, την τηλεόραση, τη μουσική κ.λ.π.

Η διάθεση, δηλαδή η επιθυμία για χρήση ναρκωτικών δεν είναι αποτέλεσμα ελεύθερης επιλογής όπως θέλουν να πιστεύουν ή να υποστηρίζουν μερικοί, αλλά αντίθετα προϊόν καιτευθυνόμενου καταναγκασμού, που βρίσκει απήχηση σε μη συνειδητούς και ανώριμους νέους.

Μια μεγάλη μερίδα νέων παίρνει ναρκωτικά από καθαρά ψυχολογικά αίτια. Αισθάνονται ένα φοβερό παθολογικό άγχος που τους το έχει δημιουργήσει το αίσθημα της μοναξιάς, της κοινωνικής απόρριψης και οικογενειακής εγκαταλείψης. Το 90% των ναρκομανών νέων φάνηκε σε έρευνα πως δεν είχαν δουλειά, δεν είχαν παρέες και ένιωθαν ξεκομμένοι από το κοινωνικό σύνολο, δεν είχαν ουσιαστικά οικογένεια.

Οι νέοι αυτοί είναι άτομα χωρίς ανθρωπιστικά και κοινωνικά ιδανικά. Οι περισσότεροι απ' αυτούς σπρώχτηκαν στα ναρκωτικά από καθαρά κοινωνικά αίτια, που είναι ο χυδαίος καταναλωτικός τρόπος ζωής, που καθημερινά μας φιδοζώνει, η έλλειψη μέσων για σωστή ψυχαγωγία και άθληση, η ελλειμματική εκπαίδευση και μόρφωση των νέων. Η κακώς εννοουμένη και εφαρμοσμένη ελευθερία των νέων που τόσο πολύ έχει παρεξηγηθεί από νέους, δασκάλους, γονείς, ώστε να οδηγεί σε τελείως αντίθετα αποτελέσματα από τα επιδιωκόμενα.

Με διεθνείς συμβάσεις η λαθρεμπορία των ναρκωτικών έγινε «έγκλημα παγκόσμιας δικαιοσύνης» και η αυστηρή τιμωρία του από τις νομοθεσίες των Κρατών που υπόγραψαν τις συμβάσεις κρίθηκε απόλυτα απαραίτητη.

Οι ποινές όμως που επιβάλλονται σήμερα στους εμπόρους ναρκωτικών είναι μικρές ή γίνεται μείωση της καταδίκης οπότε ο έμπορας συνεχίζει και πάλι ανενόχλητος το εγκληματικό του έργο, γιατί είναι φυσικό την εύκολη δουλειά που συνδέεται μάλιστα με «παχιές» δέσμες χαρτονομισμάτων να μη μπορούν να την εγκαταλείψουν.

Η αντιμετώπιση των ναρκωτικών δεν επιτρέπει ούτε αναβολές ούτε ημίμετρα. Η θεραπεία του κακού πρέπει να είναι καθολική και ριζική. Είναι καιρός να γίνει «σωστή» πληροφόρηση του κοινού, των νέων, των φοιτητών, των μαθητών, των εργαζομένων. Είναι ανάγκη των ημερών μας να ασκηθεί απέναντι στη νεολαία μια κοινωνική πολιτική. Δηλαδή η ανθρωπιστική οργάνωση της παιδείας, η καλλιέργεια ενός ελεύθερου και σωστού διαλόγου μέσα στα σχολεία, η αξιοποίηση του ελεύθερου εξωσχολικού χρόονου, το σφράγισμα των υποπτων μπαρ, ντισκοτέκ, των λεγομένων κέντρων ψυχαγωγίας, το εξοντωτικό κτύπημα και κυνήγημα των εμπορικών κυκλωμάτων ναρκωτικών, και ταυτόχρονα με όλα αυτά αυτός ο σύντροφος του νέου ο δεύτερος δάσκαλος, η Τηλεόραση, ας αρχίσει κάποτε να προσφέρει για την ολοκλήρωση του νέου και όχι για τον αποπροσανατολισμό του.

Το Κράτος μαζί με την Τ.Α. τους συνδικαλιστικούς φορείς, τους συλλόγους γονέων, τους μαθητές, είναι ανάγκη να δουν κατάματα τον κίνδυνο που άρχισε να ξαπλώνεται ήδη από τα μεγάλα αστικά κέντρα της Αθήνας και Θεσ)νίκης στις επαρχιακές πόλεις και να μη περιμένουν να ξαπλωθεί μέχρι και τα χωριά, αλλά να το πολεμήσουν θετικά και δημιουργικά γιατί η διάβρωση της νεολαίας ενός κράτους είναι η βραδυφλεγής βόμβα στα θεμέλια του κράτους. —

Η Συντακτική Επιτροπή

«ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΦΙΛΩΝ»

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Φιλοτεχνικού Συλλόγου Λεβιδίου αισθάνεται την υποχρέωση να ευχαριστήσει από τις στήλες της εφημερίδας όλα τα μέλη και τους φίλους που βοήθησαν οικονομικά το Σύλλογο από την ίδρυσή του μέχρι σήμερα. Στη συνέχεια δημοσιεύουμε τα ονόματα εκείνων που πρόσφεραν οικονομική ενίσχυση στο Σύλλογο πέρα από τη συνδρομή τους πάνω από 1000 δραχμές.

1. Μαρούγκας Ιωάννης 1.100, 2. Αναγνωστόπουλος Νίκος 1.000, 3. Πάρχα Σοφία του Π. 1.000, 4. Παρασκευόπουλος Γεώργιος 1.500, 5. Ζη — Αισημιάδου Ευφρασύνη 1.000, 6. Λαζαρόπουλος Ιωάννης 1.400, 7. Αποστολόπουλος Τρυφ. του Κ. 50.000, 8. Αποστολόπουλος Ιωάννης 2.000, 9. Καμπέλος Νίκος 1.600, 10. Θεοδωρέλος Ευάγγελος 10.000, 11. Κατσιάπης Χρήστος 1.400, 12. Θεοδωρέλου Ρήνα 1.600, 13. Τσούρας Λάμπρος 7.000, 14 Κουφόγιωργας Αθ. 3.000, 15. Σπανού Ελλη 1.000, 16 Παπαναστασίου Εμμ. 10.000, 17. Ξυνός Αθανάσιος 1600, 18. Πεπόνης Ιωάννης 20.000, 19. ΒΙΜΕΤΑΛ Α.Ε. ΘΗΒΩΝ 10.000, 20. HELLENIG STEEL LΩ 5.000, 21. ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ ΓΡΗΓ. 5.000, 22 Μαδούρος Νικ. 5.000, 23. Κουφόγιωργα Πολυξένη 25.000, 24. ASSOCIATION LEVIDIOTON ALLILOVOUTHIA 10.000, 25. DROTHETHOOD OF LEVIDIOTAIS 32.835, 26. Αδελφότητα Λεβιδιωτών 20.000, 3.000, 20.000, 27. Αποστολοπούλου Νότα 1.000, 28. Πάρχα Ντίνα 2.000, 29. Κουτσουράκης Κωσ. 5.000, 30. Παπαναστασίου Κων. 2.000, 31 Ζής Αλεξ. 2.000, 32. Λιακόπουλος Παν. 1.000, 33. Γραμμένου Μιλτιάδη 1.000, 34. Παπαναστασίου Παν. 1.000, 35. Φ.Ο. Τρίπολης 5.000, 36. Ζής Δημήτριος 2.000, 37. Ρογάρης Δημ. του Ηλ. 2.000, 38. Τζαβράκου Μαγδ. 2.000, 39. Κουφόγιωργας Γεωρ. 1.000, 40. Καρέλλας Βασ. του Κων. 1.000, 41. Γεωργόπουλος Δημ. 3.000, 42. Γεωργακόπουλος Δημ. 3.000, 43. Τσιώλης Παν. 50 $, 44. Κολοκοτρώνης Δημ. 1.000, 45. Αποστολόπουλος Παν. του Αν. 2.000, 46 Οικονομόπουλος Παν. 1.000, 47. Θεοδωρέλος Γεωργ. του Θ. 2.000, 48. Ζής Χρ. του Γ. 2.000, 49. Οικονομόπουλος Γεωρ. 1.000, 50. Αποστολόπουλος Τακ. Δημ. 1.000, 51. Τσιώλης Παν. Γ. 1.000, 52. Αποστολόπουλος Τρ. Γεωργ. 3.000, 53. Στρατής Χαλιαδάκης 1.000, 54. Σοφία Ζη — Παλαιμίδη 2.000, 55. Ζήγιανης Γεωργ. 1.000, 56. Τσούρα Μαρία 1.000, 57. Πάρχας Δημ. 2.000, 58. Γαλάνης Ηλίας 1.000, 59. Γεωργόπουλος Σωτήριος 2.000, 60. Πριόβολος Βασ. 1.000, 61. Παλαιμήδης Παν. 2.000, 62. Κουτσουράκης Κων. 10.000.

Στο επόμενο τεύχος θα συνεχίσουμε τη δημοσίευση των υπολοίπων φίλων που έχουν βοηθήσει το Σύλλογο οικονομικά.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Κρίσεις — Απόψεις

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΑΣ

προσφέρω κάθε δυνατή βοήθεια για τη διάδοση του εντύπου.—

Λεβίδι 22—3—83

Π. Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ
Δήμαρχος

ΕΝΑΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

Σ' εποχή που οι οικονομικές συνθήκες δεν βοηθούν τις ευγενικές προθέσεις, αποφασίστηκε, εν τούτοις, από το Φιλοτεχνικό Σύλλογο, η έκδοση του Λεβιδιώτικου εντύπου κι' όπως διαπιστώνει κανείς από το προσχέδιο του Κανονισμού, βάσει του οποίου θα λειτουργήσει, η απόφαση αυτή ελήφθη με κίνητρα την ευγενή φιλοδοξία να εξυψώσει την πνευματική και γενικώτερα την πολιτιστική στάθμη του λαού μας και να συμβάλει, σαν όργανο αντικειμενικής έρευνας, στην ενημέρωση πάνω στα τοπικά θέματα, στην καθολική ενεργοποίηση του λαού για δημιουργική δράση και στη λύση των ζητημάτων της περιοχής. Ολοι όσοι παρακολουθούμε τις επινοήσεις, τα επιτεύγματα και τις καινοτομίες των παιδιών του Συλλόγου, αισθανόμαστε θαυμασμό και για τη νέα τους αυτή πρωτοβουλία, η οποία όπως φαίνεται θ' αποτελέσει έναν ιστορικό σταθμό για το χωριό μας.

Επίσης από τον ίδιο τον Κανονισμό φαίνεται καθαρά ότι δεν θα έχουμε ένα απλό, συνηθισμένο έντυπο με εμπορικούς, κομματικούς ή άλλους προπαγανδιστικούς σκοπούς, αλλά μια εφημερίδα με καθολικό άπλωμα σ' όλους τους κοινωνικούς, πνευματικούς, τουριστικούς, καλλιτεχνικούς τομείς της περιοχής μας και θ' αποτελέσει ακόμα έναν κρίκο που θα συνδέει όλους όσους βρίσκονται στα ξένα, ή κοντά ή μακρυά, με την γενέτειρα Πατρίδα.

Οταν λοιπόν η εφημερίδα αυτή ακολουθήσει αταλάντευτα τη γραμμή που χάραξε, χωρίς κλυδωνισμούς και παρεκκλίσεις, τότε σίγουρα θα επιτελέσει αξιόλογο έργο και στην πορεία της θα περιβάλλεται με την αγάπη και την εκτίμηση των αναγνωστών της.

Μέ την πεποίθηση ότι θα κυριαρχήσει το πνεύμα που διατυπώνεται στον Κανονισμό κατά τρόπο μάλιστα σαφή και κατηγορηματικό, απευθύνουμε εγκάρδια συγχαρητήρια στα παιδιά και θερμές ευχές για πολλές επιτυχίες στην ωραία τους αυτή προσπάθεια.—

ΛΑΜΠΡΟΣ ΤΣΟΥΡΑΣ
Επίτ. Διευθυντής Τελωνείων

Αύξηση ζήτηση δανείων από αγρότες

Σύμφωνα με πρόσφατη ανακοίνωση της Αγροτικής Τραπέζης Ελλάδος, «σημαντικά αυξημένη εμφανίζεται φέτος η ζήτηση δανείων για επενδύσεις στον αγροτικό τομέα (παραγωγή, μεταποίηση)». Στην ανακοίνωση της ΑΤΕ προστίθεται ότι «μόνο μέσα στο πρώτο δίμηνο τρέχοντος έτους, οι περιφερειακές υπηρεσίες της ΑΤΕ εξέτασαν 17.206 αιτήσεις για μεσοπρόθεσμη χρηματοδότηση - έναντι 14.277 στο αντίστοιχο περυσινό διάστημα — και εισηγήθηκαν δανειοδοτήσεις συνολικού ύψους 4,5 δισ. δρχ., σε σχέση με 2,3 δισ. τό 1981 (άνοδος 95,5%)».